

“சிவ தத்துவம்”

சிண்மய நாதம்

சிண்மயா மிஷன் - வடமாகாணக் கிளையின்
காலாண்டு ஆன்மிக இதழ்

மலர் - 01

ரூபா 40/=

இதழ் - 03

தை - யங்குளி

பாலவிஹார் வதிவிட முகாம் நிகழ்வுகள்

ஆரம்ப நிகழ்வுகள்

விளையாட்டில் குதுகலிக்கும்
குழந்தைகள்

மணல் விளையாட்டில்
கைவண்ணம்
காட்டும் குழந்தைகள்

சிம்மய நாதம் CHINMAYA NADAM

சீமயா மீஷன் வடமேற்குணக் கிளையின்
கூலாண்டு ஆன்மீக இதழ்

ஸ்தாபகர்

புஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சிம்மயானந்தர்

ஆசிரியர் ஆலோசனைக்குழு

தலைவர்:- புஜ்ய குருஜி ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தர்
அங்கத்தவர்கள்:- பிரம்மச்சாரி தர்சன் சைதன்யா
பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்யா
பிரம்மச்சாரினி மகிமா சைதன்யா

ஆசிரியர் குழு :

ஆசிரியர்:- செல்வி ஓங்காரரூபி சண்முகநாதன்
உதவி ஆசிரியர்:- செல்வி தாமிரா வீரசிங்கம்
அங்கத்தவர்கள் :- திரு.செ.சிங்கந்தவேல்
திருமதி.அபிர்தகொளி
செல்வி.சி.காயத்ரி

சந்தா விபரம்

காலம்	வீதம்	
1 வருடம்	ரூபா 300/-	} (குபாற் செவைடின்)
2 வருடம்	ரூபா 600/-	
தனிப் பிரதி	ரூபா 40/-	

சிம்மயா மீஷன், இல.09, செட்டித்தெரு ஒழுங்கை,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பெசி:- 021 222 3447
மின்னஞ்சல்:- info@chinmayamissionjaffna.org
இணையத்தள முகவரி:- www.chinmayamissionjaffna.org

சிம்மய போதுனை

ஓர் உண்மையானதும்,
தன்னலமற்றதுமொன “சங்கல்பம்”
ஒருவர்ன் இயத்தீலே உத்தீது,
அத்த சங்கல்பமொனது, ஓர் ஒழுக்கமொன
பண்ணொர் குழுவொல் உறுதியுடன்
செயற்படுத்தப்படுமொன் அது
இறைவனுடைய வெளிப்படாமலே
இருக்கும். அதற்குத்து கடிய சீத்த
மட்டுமே விளைய முடியும்.

சீர்மய ஞானவேல்

அங்குரார்ப்பணம்

விரதம் அதிதி

பூஜ்ய சுவாமி கிருஷ்ணாத்மான்ந்தா

சின்மயா மிஷன், சேலம், இந்தியா

பெப்ரவரி 6ஆம் திகதி 2014

வியாழக்கிழமை அன்று மாலை 5 மணி

“அன்பின் ஆற்றல்”

பகவத் கீதை 12ஆம் அத். பக்தி யோக்

ஞான யக்ஞம்

வழங்குவர்

பூஜ்ய சுவாமி கிருஷ்ணாத்மான்ந்தா

பெப்ரவரி 6, 7, 8, 9 ஆகிய தினங்களில்

மாலை 6 மணி முதல் 7.30 மணி வரை

தூய்மைக்கு குறித்து பூஜ்ய குருகி ஸ்வாமி சேதஜோமயானந்தா
அவர்களின் ஆசீர்கள் மறு பக்கத்தில் ஆல்கிலத்தில்

SWAMI TEJOMAYANANDA

23 January 2014

MESSAGE

It is delightful that Chinmaya Mission, Jaffna is getting its own centre, Chinmaya Gnanavel. I am glad that Krishnathmananda will inaugurate it on 6th February.

A centre is a place to conduct various activities focused on imparting knowledge, developing devotion for God and serving the society around.

May this centre help our Acharyas to optimise classes and projects for the welfare of all. True to its name, may it become a Lighthouse beaming knowledge and wisdom.

I invoke the Lord's Grace and Pujya Gurudev's Blessings on one and all!

With Prem & Om,

CENTRAL CHINMAYA MISSION TRUST, SANDEEPANY SADHANALAYA, SAKI VIHAR ROAD, MUMBAI – 400072, INDIA.
Tel: 91-22-2857 2367 • Fax: 91-22-2857 3065 • Email: ccmt@chinmayamission.com • Website: www.chinmayamission.com

பொருளடக்கம்

விபரம்	பக்கம்
1. பிரார்த்தனை	05
2. குரு தியானம்	06
3. ஸர்வம் சிவமயம்	07
4. மனம் குருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தர்	08-14
5. சிவம் குருஜி சுவாமி தேஜோமயானந்தர்	15-23
6. வெளியே நடராஜர் உள்ளே தக்ஷிணாமூர்த்தி	24-26
7. சைவசித்தாந்த நோக்கில் சிவதத்துவம்	27-32
8. திருஞானசம்பந்த நாயனாரின் சோதிட ஞானம்	33-35
9. மாணிக்கவாசகர் அருளிய சிவபுராணத்தில் இருந்து சில விடயங்கள்	36-39
10. குருதேவரிடம் இருந்து குழந்தைகளுக்கு.....	40-43
11. செய்திகள்	44-47
12. ஐயம் தெளிதல்	48

பரார்த்தனை

नमस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वराय महादेवाय त्र्यम्बाय
त्रिपुरान्तकाय त्रिकाक्षिकाय कालाक्षिकाय नीलकण्ठाय
सृत्युञ्जयाय सर्वेश्वराय सदाशिवाय श्रीमन्महादेवाय नमः ॥

ஓம் நமஸ்தே அஸ்து பகவன் விஷ்வேஷ்வராயா மகாதேவாய
த்ரயம்பகாய த்ரிபுராந்தகாய த்ரிகாக்னி காலாய
காலாக்னி ருத்ராய நீலகண்டாய ம்ருத்யுஞ்ஜயாய
ஸர்வேஷ்வராய ஸதாசிவாய ஸ்ரீமன் மஹாதேவாய நமஹ

(பகவான்) பகவானே, (விஷ்வேஷ்வராய) உலக நாயகனும்
(மஹாதேவாய) தேவர்களிற் சிறந்தவனும் (த்ரயம்பகாய)
முக்கண் படைத்தவனும் (த்ரிபுராந்தகாய) முப்புரங்களை
எரித்தவனும் (த்ரிகாக்னிகாலாய) முச்சுடர்களையும்
உபஸம்ஹரிப்பவனும் (காலாக்னி ருத்ராய) காலாக்னினி
ருத்திரனும் (நீலகண்டாய) கண்டம் நீலநிறமாக இருப்பவனும்
(ம்ருத்யுஞ்ஜயாய) யமனை ஜயித்தவனும் (ஸர்வேஷ்வராய)
அனைத்திற்கும் ஈசுவரனும் (ஸதாசிவாய) ஸதாசிவனும் (ஸ்ரீமன்
மஹாதேவாய) சீர் பொருந் திய மகா தேவனும் ஆகிய (தே)
உமக்கு (நம:) நமஸ்காரம் (அஸ்து) உரித்தாகட்டும்.

ஸ்ரீ ருத்ரம் நமகம்

குரு தியானம்

गुरुः शिवो गुरुर्देवो गुरुर्वन्द्युः शरीरिणाम् ।
गुरुरात्मा गुरुर्जीवो गुरोरन्यत्र विद्यते ॥

குரு: சிவோ குருர் தேவோ
குருர் - பந்து: சரீரிணாம்!
குருராத்மா குருர் - ஜீவோ
குரோரன்யந்ந வித்யதே!!

குருவே சிவன், குருவே தெய்வம், குருவே பந்து,
குருவே ஆத்மா, குருவே உயிர் : குருவிற்குப் புறம்பாக எதுவும்
இல்லை.

குரு கீதை 61வது சுலோகம்

ஸர்வம் சிவமயம்

“அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”

“குருவே சிவமெனக் கூறினான் நந்தி”

“தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்”

– திருமந்திரம் –

இறை அனுபூதி பெற்ற மகான்கள் தங்கள் அனுபவங்களை ஏனைய மாந்தருக்கு உதவும் வகையில் பாடல்களாகத் தந்துள்ளனர். இவ்வகையில் திருமூல நாயனாரும் திருமந்திரத்தில் ‘அன்பே சிவம்’ எனவும், ‘குருவே சிவம்’ என்றும் இறுதியில் ‘சீவன் சிவலிங்கம்’ என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவ சொரூபத்தில் பல படித்தரங்கள் இருக்கின்றன. பிரபஞ்சத்தின் நடைமுறையை விளக்குவதாக அவருடைய சொரூபம் ஆரம்பித்து படிப்படியாக மேல் நிலைக்குப் போகின்றது. சிவ சொரூபத்தின் உச்சநிலை என்று தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவத்தைக் குறிப்பிடலாம். கல்லால மரத்தடியில் அவர் தென்முகமாக வீற்றிருந்து மௌன உபதேசம் செய்கின்றார். ஆலமரம் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையின் புறச்சின்னமாகும். உலக வாழ்க்கையின் உயர்ந்த இலட்சியம் எது என்பதை ஆலமரமும் அதன் அடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ சொரூபமும் சேர்ந்து விளக்குகின்றன. உத்தமனை உணர்வதற்கு உலக வாழ்க்கை உதவி புரிதல் வேண்டும் என்பதே அதன் உட்கருத்து. உலகில் மானிடப் பிறவியெடுத்த அனைவரும் இதனை உணர்ந்து செயற்பட்டு தம்மைத் தாமே உயர்த்திக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். இச் சிவ தத்துவத்தை யாவரும் அறிந்து தெளிவடைய வேண்டும் என்னும் பெருவிருப்புடன் இவ்விதம் “சிவ தத்துவம்” சார்ந்த அரிய பல விடயங்களைத் தாங்கி வெளிவருகின்றது. அனைவரும் அறிந்து தெளிவடைய அந்த சிவப் பரம்பொருள் அருள் பாலிப்பாராக.

– ஒம் நமசிவாய –

மனம்

- பூஜ்ய கருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தர் -

மனதை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு நாம் இயல் வரம்பு கடந்த உண்மையை (Transcendental Truth) எய்த முடியும். தற்போது, புற உலகப் பொருட்களிலும், உணர்ச்சிகளிலும் அலைந்து திரியும் இயல்பினதாய் மனம் இருந்த போதிலும், இதே மனதைக் கொண்டே, பயிற்சி மூலம், எம்முள் இருக்கும் உண்மையை, உயர் அனுபவத்தை அனுபவிக்க ஏதுவான யாத்திரையை மேற்கொள்ள முடியும்.

தற்சமயம், ஆன்மீக முயற்சிக்கான இக்கருவி எம் வசம் இல்லா விட்டாலும் - உலகெங்கும் அது அலைந்து திரிந்தாலும் - இரம்மியமான சமயச் சடங்குகள், அழகிய அமைப்புகள், இன்னிசைகள், கருத்தைக் கவரும் நடனங்கள், உள்ளார்த்த வெளிப்பாடாகும் ஓவியங்கள், இயற்கை அழகு - ஏன்? அழகியல் சார்ந்த யாவுமே - மனதை வெளி உலக அனுபவங்களில் இருந்து திருப்பி, உள்ளத்தில் அமைதி, சாந்தி, குடிகொள்ளச் செய்யும் சாதனங்களாகவே உள்ளன.

புற உலகில் இருந்து மனதை உட்குவித்ததும், அக உலகில் அதற்குச் செயற்பாடுகளைத் தாராளமாக வழங்கல் வேண்டும். ஏனெனில் மனம், உரம், ஊக்கம் மிக்கது. எனவே தொடர்ச்சியாகவே ஐயம், தியானம், கீர்த்தனை இன்னோரன்ன அகச் செயற்பாடுகளில் மனதை ஈடுபடுத்தல் வேண்டும்.

முழு மனதுடன் இசைத்தல்

ஒரு கீர்த்தனையை அல்லது பஜனையை ஒருவர் நெறிப்படுத்தும் பொழுது, நாம் வாயால் அல்லாமல் மனதால் அவருடன் ஒன்றித்துப் பாடுதல் வேண்டும். அவர் நிறுத்தியதும், அவர் போன்றே நாம் உரத்துப் பாடுதல் வேண்டும். நாம் ஒரு கீர்த்தனையை இசைக்கும் போதெல்லாம் முழு மனதுடனேயே அதனை இசைக்கக் கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி, வாயால் மட்டும் ஒவ்வொருவரும் பாடும்போது, கீர்த்தனை யின் முழுப்பயன் அற்றுப்போகிறது.

இதனாலேயே, நீண்டகால பயிற்சியின் பின்னர் பலர் சமயத்துடன் முரண்படுகின்றனர். கீர்த்தனை இசைத்தல் என்பது, மனதுக்கான ஓர் ஒழுக்கமே அல்லாது, வெறுமனே குரலுக்கான பயிற்சி மட்டும் அன்று, “உங்கள் செயற்பாடுகளில் உங்கள் மனதை ஒன்றுபடுத்தவே யோகம்”. புற உலகிலிருந்து மனம் உள்ளீர்க்கப்பட்டிருக்கும் போது மனதின் அளவு உடலின் அளவாகிறது. அவ்வாறு உள்ளீர்க்கப்பட்ட மனமானது, புற உலகைப் பற்றிய உணர்வு இல்லாதிருந்த போதிலும், உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் (பாத அடி) வரை உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறது – ஆம்! அவ் வேளையில் நாம் உடலின் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் உன்னிப்பாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் மனமும் உடலும் ஒரே பருமன் கொண்டவை என்று கூறப்படுகிறது. இதனாலேயே வழுவாக, உயிரும் உடலும் ஒரே பருமன் கொண்டவை என்று சமண சமயம் கூறுகிறது.

ஆக, ஒரு கீர்த்தனையை இசைக்கும் பொழுது, வாயினால் மட்டும் அல்லாது, உங்கள் முழு உடலாலும் இசைக்க வேண்டும். ஒரு பெரும் இசைக் குழுவே நீங்கள் என்றும், விரிவாகச் சொல்வதாயின், உடலின் ஒவ்வொரு உயிரணுவின் சேர்க்கையே (இசைக் குழுவாகிய) நீங்கள் என்றும், கருதல் வேண்டும். அதாவது, இசைக்குழு உறுப்பினர் ஆகிய ஒவ்வொரு உயிரணுவும் இசைத்தலில் ஈடுபட வேண்டும். இந்த மனப்பான்மையுடன் நீங்கள் முழு உடலாலும் இசைக்க முற்படும் போது, உங்கள் முழு மனமும் இசைத்தலில் ஈடுபடுவதை அனுபவிப்பீர்கள், அவ்வேளை மனதின் எப்பாகமும் சோம்பியிராதென்பதால், அலை பாயும் இயல்பு மனதுக்கிராது. இராமாயணத்தில் ஹனுமன் சுயநினைவிழந்து படுத்திருக்கையில், அவரது ஒவ்வொரு உரோமமும் இராம நாமத்தை ஸ்மரணம் செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இவ்வுள்ளுணர்வு வெளிப்பாட்டுச் சம்பவமானது, ஸ்ரீ ஹனுமனின் தொடர்ச்சியான முழுமையான இராமநாம சங்கீதத்தை எடுத்தியம்பவே கூறப்பட்டது. மனம் குழம்பும் போது உடலும் குழம்புவதாக நவீன உளவியலாளர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

முழு மனதுடன் கீர்த்தனை செய்ய வல்ல ஒருவரே, அவ்வேளையில் சைதன்ய பிரபு போன்று பரவச நிலை எய்துகிறார். அத்தகைய ஒருவர் சமுதாயத்தில் எங்கிருப்பினும், தன்னைச் சூழ்ந்துள்ளவர்கள் மீது அதீத ஆதிக்கம் கொண்டிருப்பார். சமுதாயத்தில் எல்லோருமே அவரைப் பின்பற்றுவார்.

ஆகையால், நாம் முழு மனதுடன் முயற்சித்து கீர்த்தனை செய்ய வேண்டும். இது இலகுவானதல்ல. எனினும் முயற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் உடலில் உள்ள சகல பேசாத வாய்களையும் பாடவையுங்கள். வாயால் பாடும் உங்கள் பாடல் மூலம் சுற்றாடற் காற்றில் ஏற்படும் அதிர்வுகள் பிரபஞ்சத்தின், சமுதாயத்தின், சகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்கான உங்கள் பங்களிப்பாகக் கருதப்படும். அதற்கும் மேலாக, உங்கள் ஒவ்வோர் உயிரணுவாலும் பாடப்படும் கீர்த்தனையாலேயே, உங்கள் மனதைப் பயிற்றுவிக்கவும், ஒழுங்குபடுத்தவும், ஆன்மிகமாக்கவும், உங்களை ஆளுமைவிருத்தி கொண்டவராக்கவும் முடியும்.

அவ்வாறு ஊறித் தோய்ந்து கீர்த்தனை செய்யும் மனம், உங்கள் கட்டுப் பாட்டின் கீழ்வரத் தயாராயிருக்கும். அத்தகைய மனதைக் கட்டுப்படுத்துவது மிக இலகுவானது. அதனை இயல்வரம்பு கடந்ததாக்குவதற்கு மேலும் ஒரு சிறு படியே தேவைப்படும்.

மனதை உலக நாட்டத்திலிருந்து திருப்பி உங்கள் உடல் மீது உள் நோக்கித் திருப்பிய பின், உங்கள் இஷ்ட மந்திரத்தை அல்லது கீர்த்தனையை பக்தியூர்வமாக முழு மனதோடு இசையுங்கள். இந்த முயற்சியானது, மனதைப் பக்தி யூர்வமாக ஒரு நிலைப்படுத்தி வணங்குவதற்கு ஏதுவாக்கும். இவ்வாறாக மனம் உள்முகப்படுத்தப்பட்டு முழுமையாகவே ஒரு நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளபோது, ஏகத்துவத்தைப் பற்றிய உன்னிப்பான சிந்தனை செய்வது சாதகருக்கு இலகுவாகின்றது.

மனமும் அதன் சிருஷ்டிகளும்

மனம் என்றால் என்ன? மனம் என்பது எண்ணத்தின் (அல்லது எண்ணங்களின்) ஓட்டம் ஆகும் (சங்கல்ப பிரவாகம்) “எண்ணம் என்றால் என்ன? உள்ளார்த்தமாக ஒரு கருத்துரு (Mental image) இல்லாமல் எண்ணம் சாத்தியமற்றது. மனதில் எழும் எந்தவோர் எண்ணமும் அதன் கருத்துருவைத் தோற்றுவிக்கிறது. அத்தகைய ஒரு கருத்துரு எழாத வரைக்கும், எவராவது உங்கள் மனதில் ஒரு விடயத்தை உட்புகுத்த முயன்றாலும் கூட, ஒரு கருத்துரு உங்கள் மனதில் தோன்றும்வரை நீங்கள் ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பீர்கள். ஆக, எண்ணம் என்பது மனதின் கருத்துருவும்,

எண்ண ஓட்டமே மனமும் ஆகும். உள்ளத்தில் தோன்றி மறையும் தொடர்ச்சியான கருத்துருக்களின் (தோற்றப்பாடான) எண்ண ஓட்டமே மனம் ஆகும். ஆக, மனம் என்பது ஒரு பொருளோ, சக்தியோ, வலிமையோ அல்ல. அது ஒரு செயற்பாடு ஆகும். இவ்வாறாக, கருத்துக்களின் தொடர்ச்சியே மனம் எனின், “கருத்துக்களைத் தோற்றுவிப்பவர் யார்? என்ற வினா எழுகிறது. மனதின் ஆக்கக் கூறுகளாகிய கருத்துருக்களை உருவாக்கும் கர்த்தாவாயிருப்பவர் யார்? “அது யானே” என்பதே விடையாகும். ஆம்! நான் தியானத்தில் இருக்கும்போது வெறெவரும் என்னுள் கருத்துருக்களை உருவாக்க முடியாது. விசேடமாக, தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது சாதகராலேயே கருத்துருவாக்கம் செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறாக கருத்துருவாக்கத்தை நாமே செய்து விட்டு “அந்தோ! என் மனம் இராட்சத சக்தி கொண்டது அதன் இயல் எல்லையை என்னால் தாண்ட முடியாது” என அலறுகிறோம். இவ்வாறாக நாமே எமக்கெதிராகக் குரல் கொடுக்கிறோம். யாரால், எதன் இயல் எல்லையைத் தாண்ட முடியாது? உண்மையில் நாமே எமது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத செயல்களால் எமக்கு உச்சவரம்பு போடுகிறோம்.

இக் காரணத்தினால் தான் எம் முனிவர்கள் “இவை எல்லாம் போலி நம்பிக்கைகளே” எனக் கூறுகின்றனர். நீங்கள் உங்கள் தூய அறிநிலையில் ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றீர்கள். இவ்வாறாகக் குழம்பிய தூய அறிநிலையே ஜீவன் அல்லது மனித மனம் எனப்படுகிறது. தூய அறிநிலை ஆகிய நீங்கள் குழப்பத்தினூடாக வெளியே நோக்கும்போது நீங்கள் ஜீவாத்மாவாகி, தூயதாகிய உலகைப் பன்மையாகக் காண்கிறீர்கள். இத் தவறான பார்வையில் இருந்தே, “உலகைப் படைத்தவர் யார்?” எனும் வினா எழுகிறது. ‘படைப்பவர்’ என்றொரு முன் ஊகம் உருவாகிறது. சீவன், உலகம், ஈஸ்வரன் என்பவை எல்லாம் தூய அறிநிலை ஆகிய உங்கள் மனதில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் கருத்துருக்களே.

ஒருவர் தனது மேற் கையை உரோஞ்ச ஆரம்பிக்கிறார். அவர் தொடர்ந்து அவ்வாறு செய்யும்போது அது ஒரு புண் ஆகிறது. மேலும் தொடர்ந்து உரோஞ்சும் போது, புண்ணிலிருந்து இரத்தம் கசிகிறது. அவர் “நோகிறது” என்று அலறியவாறே தொடர்ந்தும் உரோஞ்சுகிறார். அவரை யார் தான் காப்பாற்ற முடியும்? ஒரே ஒரு பரிகாரம், உரோஞ்சுவதை நிறுத்திப் புண்ணை ஆற விடுவது தான். அதன் பின்னர் இரத்தக் கசிவும், புண்ணும் மறைந்துவிடும். அவ்வாறே, பழக்கப்பட்டுவிட்ட கருத்துருவாக்கலை நாம் நிறுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே உண்மையை உணர முடியும், ஆயினும், கருத்துருவாக்கலின் சக்தியை அழிக்க முற்படலாகாது.

கருத்துருக்களை நிறுத்த முடிவது உண்மையான சுதந்திரம். அவ்வாறு செய்ய வல்லவரே சாமர்த்தியமானவர் அவர் இவ்வலகுக்கும் அவ்வலகுக்கும் தடையற்ற நுழைவுரிமை (Visa) கொண்டவர். அவருக்குக் கடவுச்சீட்டு (Passport) அவசியமே இல்லை. இந்தப் பன்மை உலகில் வாழும் போதிலும், அவர் இங்கிருப்பதில்லை. அவருக்கு வாசனைகளோ பிராரப்தமோ இல்லை. அவர் “செயலாற்றுகிறார்” என்று சொல்வதே அபத்தமானதாகும். எனினும் மொழியின் வரம்பு காரணமாக இச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

கருத்துருவை ஒரு கணம் நிறுத்திவிட்டால் போதும். அப்பொழுது உண்மை அறியப்படும். அதன் பிறகு அம் மனிதர் உலகுடன் யதார்த்தமாக உறவாட முடியும். அவர் கருத்துரு கொண்டவர் போலவே தோற்றினும், தொடர்ச்சியாக உண்மையைத் தெளிவாக உணர்ந்தவராகவும், உண்மையில் ஊறி வாழ்பவராகவும் இருப்பார்.

மன வரம்பைத் தாண்டுகள்

எழுவாய் இல்லாமல் ஒரு வசனம் இருப்பதில்லை. “அவர் இறந்து விட்டார்” என்பது ஒரு முழுமையான வசனம். இங்கு “இறந்துவிட்டார்” என்று குறிப்பிடப்படுவருக்குரிய எழுவாய் “அவர்” “இறந்து விட்டார்” என்றால் அவர் ஆங்கு இல்லை எனினும், “அவர் இறந்துவிட்டார்” என்றே கூறுகிறோம். இங்கு, “அவர்” என்ற சொல் மூலம் நாம் கருதுவது, முன்னர் வாழ்ந்த ஒருவரையே, அவ்வாறே, தன்னை உணர்ந்த ஓர் ஆன்மா, ஒரு மகா புருஷர் செயற்படும் போது அவர் தன் நிலையிலிருந்து இறங்கி வந்து செயற்படுவது

போல் தோன்றுவது ஒரு போலித் தோற்றம் ஆகும். அவரிடத்தில் அகம்பாவம் முன்னர் இருந்தது. தற்போது அஃதற்று அவர் செயற்படுகின்றார். பிரம்மம் தன் சுய நிலையில் எதுவும் செய்வதில்லை என்பதால் அவர் மூலம் செயற்படுகிறது.

மனதை நிறுத்திவிட்டு, உங்கள் உள்ளத்தில் தூய அறிநிலைப் பண்பை மீளுணருங்கள், இதுவே ஞான ஈடேற்றம் ஆகும். அதன் பின்னர் கருத்துருவாக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகைகளையும் மீண்டும் ஆரம்பியுங்கள், இதுவே ஞானத்தின் பூரணத்துவம் ஆகும். கர்மயோகம் மூலம் ஒருவர் அதி உயர் நிலையை எய்த முடியும் என்று ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம் கூறுகிறது. அதன் பின்னர், பிரதிமைகளற்ற மனதின் மூலம் உலகிற் செயற்படுங்கள், வாசகர் வட்டத்தில் புத்திசாலித்தனமான விளக்கம், கீர்த்தனையின்போது ஒலி எழுப்புதல், இவை போதா., மனதைத் தாண்டுவதே நோக்கமாயிருத்தல் வேண்டும். மனம் பரிபூரணமாக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும் போதே ஒருவர் இயல்வரம்பு கடந்த நிலையை எய்த முடியும்.

முன்னோக்கிச் சென்ற ஒரு செம்மறி ஆட்டுக்கூட்டம் ஒரு நீரோட்டத்தை அடைந்தது. முன்னாற் சென்ற ஒரு செம்மறி ஆடு, நீரோட்டத்துக்குக் குறுக்கே பாய்ந்தது. அதைத் தொடர்ந்து ஏனைய செம்மறி ஆடுகளும் அவ்வாறே செய்தன. அவ்வாறே ஒருவர் ஓர் எண்ணத்தைத் தாண்ட முடியுமானால், ஏனைய எண்ணங்களும் அவ்வாறாகும். அவ்வளவு சுலபமானது இது. மேலும், மனதை அடக்குவது கடினமாக இருந்தால் அதைப் புறக்கணியுங்கள், அல்லது தன்பாட்டுக்கு விட்டுவிடுங்கள். அதனை இல்லதாக்க முயலாதீர்கள். தெய்வீகமான, பட்டறிவு சார்ந்த மெய்மையில் மனதை ஈடுபடுத்துங்கள். அப்போது மனதுக்கு என்ன ஆகும்? அதுபற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை!

இதனை ஓர் ஓவியம் மூலம் நோக்குவோம். ஒரு பாரிய அசிங்கமான பாறை (மனம்) இருப்பதாகக் கொள்வோம். திடீரென்று ஏற்பட்ட ஒரு புகம்பத்தைத் தொடர்ந்து, அப் பாறையின் பின்னால் இருந்து ஒரு நீரூற்று அப் பாறையின் மறுபுறத்தில் விழுகிறது. அதன் பின்னர் அந்த அசிங்கமான பாறையை மறைத்துக்கொண்டு அந்த நீரூற்று மட்டுமே தோன்றும்.

அவ்வாறே, சுய பிரக்கை (Consciousness) ஒளிக்கையில் எ்தூல உடலும் மனமும் தொடர்ந்து இயங்கினாலும், தெய்வீக ஒளி அவற்றைப் பார்க்க முடியாது மறைத்துவிடும். இன்னுமோர் உதாரணம், கனவிலிருந்து நீங்கள் விழித்தெழுந்ததும், நீங்கள் கனவை அகற்றி துப்புரவு செய்ய வேண்டிய தில்லை: அது எதுவித அடையாளமும் இல்லாமல் தானே மறைந்துவிடும்.

முடிவுரை

இதனை நீங்களே முயன்று பாருங்கள், கபடமற்ற தன்மையும், அதீத ஈடுபாடும் அவசியம், இதில் எதுவித மாய வித்தையும் இல்லை. குருவோ அல்லது வேறெவருமோ இதில் உதவ முடியாது. உங்கள் மனதின் இயல்வரம்பைக் கடந்து அப்பால் செல்வதற்கு நீங்களே உங்களுக்கு உதவ முடியும். தவறின் விமோசனம் இல்லை. இதுவே நேரிய, விஞ்ஞான பூர்வமான வழியாகும். இதனிலும் நேரிய வழி எதுவும் கிடையாது. இருந்தாலும், ஒருவர் அறிவு ரீதியாகச் சரியென்று புரிந்துகொண்டாலும், மனம் தன் சபலமுட்டும் வித்தைகளைச் செய்து கொண்டே இருக்கும்.

சமய சாஸ்திர நூல்களைக் கற்றல், பஐனை, கீர்த்தனை, ஐபம், ஆலய வழி பாடு ஆகிய ஒரே இலக்கை நோக்கிய பல பாதைகள் உள்ளன. இவ் வெல்லாச் செயற்பாடுகளும் மட்டுமன்றி இந்தியாவில் சங்கீதமோ, நடனமோ, வண்ணந் தீட்டுதலோ, சிற்பக் கலையோ, கிரகஸ்தாஸ்ரமோ, வானப்பிரஸ்தமோ, யாவையுமே ஒரே நோக்கைக் கொண்டவையே ஒருவர் எத்தகைய நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளாரோ, அந்நிலையிலிருந்தே தெய்வீக உண்மையை உணரும் தன் யாத்திரையை மேற்கொள்ள முடியும். கபடமற்ற, முழுமையான ஈடுபாடே அதன் இரகசியம் ஆகும்.

பிரார்த்தனை

- ☞ பிரார்த்தனை என்பது யாசித்தல் அல்ல.
- ☞ பிரார்த்தனை உங்கள் அடி உள்ளத்தில் இருந்து- உங்கள் ஆளுமையின் அமைதியில் இருந்து செய்யப்பட வேண்டும்.
- ☞ பிரார்த்தனை என்னும் செய்முறை மூலம் நாம் மனதினதும் புத்தியினதும் மெருகூட்டலைச் செய்கின்றோம்.

குருதேவர் சுவாமி சிவ்யானந்தர்

சிவம் (மங்களகரமானது - நல்லது)

பூக்ய குருசி சுவாமி தேஜோமயானந்தர்

சிவம் - மங்களகரமானது என்பதற்கு உணர்வு நிலை - (சைதன்யம்), அமைதி (சாந்தம்), தூய்மை (சுசி) பேரின்பம் (மோகூடம்) புனிதத்தன்மை (பவித்ரதா) மற்றும் நன்றாக இருத்தல் (கல்யாணம்) என்றும் பொருள்படும்.

சிவமே சத்தியமாயுள்ளது (உண்மை)

நிச்சயமான, முழுமையான கோணத்தில் ஆராய்ந்தால் சிவம் சத்தியமாய் இருக்கிறது. சத்தியம் எப்போதும் உள்ளதாகவும், ஒருபோதும் மறுக்க இயலாததாகவும், அழியாததாகவும், மாறுபடாமலும் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்த உண்மையை ஒருவர் எவ்வாறு உணர்ந்து கொள்வது?

இவ்வுலகை நாம் உடல், மனம், புத்தி போன்றவைகளால் அனுபவிக்கிறோம். உடல், உணர்வு ஆகியவற்றின் எல்லைகள், மனதின் விருப்பு வெறுப்புகள், புத்தியின் திறமை, கருத்து போன்றவை இவ்வுலகின் மீதான நமது பார்வைக்கு வர்ணங்களைச் சேர்க்கின்றன. மேலும் நமது கலாசாரம், மதம், கல்வி, பொருளாதாரம், சமூகம், அரசியல், தேசிய பின்னணி ஆகியவையும் இவ்வுலகை நாம் கண்டு உணருவதில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இவ்வுலகம் எப்படியுள்ளதோ அப்படியே நாம் உணர்வதில்லை; நமது இந்திரியங்கள் எவ்வாறு காட்டுகிறதோ அப்படித்தான் பார்க்கிறோம் என்பதும் நம்மால் உணரமுடிகிறது. இவ்வுலகையும், நம்மையும் உள்ளது உள்ளபடி என்ற நிலையில் நாம் பார்க்க வேண்டுமானால் மனம், புத்தியுடன் இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தி உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். "மனம், புத்தி ஆகியவற்றுடன் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அசைவற்ற ஆழ்ந்த அமைதியில் நிலைத்திருக்கச் செய்த நிலையில் ஒருவன் அனுபவிக்கும் உச்சமான இலக்குதான் அந்த உண்மை"

யதா பஞ்சாவதிஷ்டந்தே ஞானானிமனஸா ஸஹ

புத்திச்ச ந விசேஷ்டதே தாமாஹு : பரமாம் கதிம் ||

பரிசுத்தமான அனுபவிக்கப்பட்ட அந்த உண்மையே சிவம்;

எனது உண்மையான இயல்பு.

சிவம் உணர்வு நிலையாய் உள்ளது (சைதன்யம்):

கைவல்யோபநிஷத் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

தரிஷு தாமாஸுயத் போக்யம் போக்தா போகஸ்ச யத் பவேத்

தேய்யோ விலகூண: ஸாக்ஷி சின்மாத்த்ரோ ஹம் ஸதாசிவ:॥

மூன்று உணர்வு நிலைகளிலும் அனுபவிக்கப்பட்டது. அனுபவிப்பவர் மற்றும் அனுபவம் - ஆகியவற்றிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கும் சாக்ஷி எப்போதும் புனிதமானதாக உள்ளது.

விழிப்பு, கனவு மற்றும் ஆழ்ந்த உறக்கம் ஆகிய மூன்று உணர்வு நிலைகளையும் நமது தினசரி வாழ்வில் அனுபவிக்கிறோம். ஒவ்வொரு நிலையும் மற்றொன்றால் மறுக்கப்படுகிறது. கனவில் விழிப்புணர்வு இல்லை, இதைப்போலவே விழிப்புநிலையில் கனவில்லை. இவ்விரண்டுமே ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இல்லை. இந்த மூன்று நிலைகளும் சிவத்தால் விளக்கமடைகின்றன. என்னால் அனுபவிக்கப்படுகின்றன.

அனுபவிப்பவர், அனுபவிக்கப்பட்டது. மற்றும் அனுபவம் இவற்றிற்கிடையேயான தொடர்பு வரையறைக்குட்பட்டது: செயலாற்ற லற்றது, மாறிக்கொண்டேயிருப்பது, மேலும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருப்பவையாகும். இம்மூன்று நிலைகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சாக்ஷி இதற்கு நேர்மாறான தன்மையுடையது. அது வரையறையற்ற உணர்வு நிலை; அழியாதது, சுதந்திரமானது. இந்த சாக்ஷியான உணர்வு நிலை "சிவத்துவம்", மங்களகரமான - நல்லவைகளின், அடிப்படைக் கோட்பாடு ஆகும்.

சிவம் வாழ்பளித்தாய் உள்ளது

ஒரு மின்விளக்கை ஒளிர்ச் செய்து மின்சாரம் வெளிப்படுவது போல், உயிர் (விழிப்புணர்வு) நமது அந்தக்கரணங்களின் (மனம், புத்தி) மூலமாக வெளிப்படுகிறது. இந்த சிவத்துவத்தின் ஒருங்கிணைப்பே நமது வாழ்வாகி இந்த உடலை உயிரோட்டத்துடனும், ஆற்றல் மிக்கதாயும், புனிதமாயும், அழகானதாகவும், வணங்கத்தக்கதாயும், மதிப்பு வாய்ந்ததாகவும், அன்புடையதாகவும், நேசிக்கத்தக்கதாயும், செய்கிறது. உயிர் பிரிந்த பின்பு

இதே உடல் சீர்கெட்டு, துர்நாற்றத்துடன், (பெருத்து) புனிதத் தன்மையை இழந்ததாகி விடுகிறது. இவ்வுடல் ஐடப் பொருட்களால் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதன் பகுதிகள் (இரத்தம், எலும்பு, சதை போன்றவை) தனித் தனியாக பார்க்கும்போது அருவருப்படைந்து புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்கின்றன.

இருப்பினும் இவைகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு உயிருட்டப்பட்ட பின்பு - உயர்ந்த சிந்தனைகள், சொற்கள், செயலாற்றல், சிந்தித்தல், உணர்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் உயிர் (விழிப்புணர்வு) நம்முள் இருப்பதால்தான் நடைபெறுகின்றன. இருப்பினும் நாம் அதன் மூலாதாரம், உண்மைத் தன்மையான விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றின் பால் நமது சிந்தனைகளை மிகவும் அரிதாகவே செலுத்துகிறோம். நமது வாழ்வு எவ்வளவு மதிப்பு வாய்ந்தது! உடல் தனித்து எவ்வளவு பிணத் தன்மையுடையது! உயிரற்ற நகம், முடி போன்றவைகள் கூட நம் உடலுடன் இணைந்திருக்கும் வரையில் வளர்ச்சியுற்று அழகானவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. உயிர் நமது உடலில் இருந்து பிரிந்த நொடியிலேயே அவைகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. இந்த சம்பிரதாயப்படி இறந்த உடல் புனிதமற்றதாகக் கருதப்பட்டு வீட்டை விட்டு எவ்வளவு விரைவில் வெளியேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக வெளியேற்றப்படுகிறது.

சிவம் என்றும் சுத்தமானது (சசி):

உயிருள்ளபோதும் இவ்வுடல் அதன் தன்மைகளினால் அசுத்த மடைந்து விடுகிறது. தினமும் குளித்து அதை சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. இழிவானவைகளின் மூட்டையாக நன்கு அடைத்து கட்டப்பட்டு உயிரால் (விழிப்புணர்வு) வாழ்வு பெறுகிறது. முக்கியமான சுவிட்ச் (உயிர்) இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டால் இவ்வமைப்பு செயலிழந்து சீர்கேடு அடைகிறது.

மனமானது அதன் அசுத்தங்களான கோபம், பொறாமை, புலனின்பங்கள், பேராசைகள், அவசர முடிவுகள் போன்றவற்றின்

இருப்பிடமாயுள்ளது. கபட புத்தியானது அதன் பகுத்தறியாத முடிவுகள், நேர்மையற்ற வஞ்சகத்தன்மை போன்றவைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒருக் மனிதன் தன்னை உடலுடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளும் வரையில் அவன் தூய்மையற்றவனாய் இருக்கிறான் என விவேகசூடாமணி கூறுகிறது. (சவாகாராம் யாவத் பஜதி மனுஜா தாவத் அசுசி:) உடல், மனம், புத்தி ஆகியவற்றை சாட்சியாக இருந்து காண்பது, அசுத்தங்களின்று விடுபட்டு எப்போதும் தூய்மையாய் இருப்பதாகும்.

சிவம் அமைதியானது (சாந்தம்):

சாந்தம் சிவம் அத்வைதம் - விழிப்புணர்வு ஒவ்வொரு நொடியிலும் அமைதியுடன் கூடியதாக இருக்கிறது. இரண்டு பொருட்கள் இருக்கும் போதுதான் அங்கே முரண்பாடு, சப்தம் அல்லது மனக் கலக்கம் போன்றவை இருக்கும். இரண்டற்ற விழிப்புணர்வு நிலையில் அமைதி மட்டுமே இருக்கும். இவ்வமைதியானது புனிதமற்ற அல்லது பயமூட்டக்கூடிய “மயான” அமைதியல்ல. இது மிகவும் புனிதமான, ஆனந்தமளிக்கக்கூடிய அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ள உதவும் அமைதியாகும்.

மனக் கலக்கம், படபடப்பு, அமைதியின்மை, விருப்பங்கள், கவலை போன்றவையே மன அமைதியின்மைக்கு காரணமாகிறது. இவைகள் அனைத்தும் மனதில் நிகழ்கின்றன. விழிப்புணர்வு மனதிற்கு ஒளியூட்டி, மனதிற்கு வெளியே இருக்கிறது. எனவே அது எப்போதும் அமைதியாய், உண்மையான புனிதமாய் இருக்கிறது.

மோக்யமாய் இருக்கிறார்:

கவலை - பந்தமாயுள்ளது. வரையறுக்கப்பட்ட நிலையானது - கவலையை அதிகரிக்கிறது (ந அல்பே சுகம் அஸ்தி - வரையறுக்கப்பட்ட நிலையில் ஆனந்தம் இல்லை) வரையறைக்குட்பட்ட உடல் - மனம் - புத்தி ஆகியவற்றுடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளும் போது நாம் கவலைகளையும் பந்தங்களையும் அனுபவிக்கிறோம். இவ்வகையான ஐக்கியத்தை தியாகம் செய்து நமது உண்மைத்தன்மையை அறிந்துகொள்வதே விடுதலை (மோக்யம்) என்றழைக்கப்படுகிறது. “சிவன்” இந்நிலையாய் இருக்கிறார்.

சிவரூப தியானம் (சகுண உபாசனா):

இந்து தர்மத்தில் பிறந்தோர் “சிவம்” என்ற சொல்லை சிவபெருமானுடைய ரூபத்தில் இணைத்துக் காண்கின்றனர். சிவ ரூப தியானத்தின் மூலம் நாம் சிவதத்துவத்தை அடையலாம். மேலும் சிவதத்துவத்தில் எப்போதும் நிலைத்து நிற்கும் மகத்தான தன்மையை போற்றி வரலாம். எனவே நமது கவனத்தை இறைவனின் சில தோற்றங்களில் ஒரு முகப்படுத்தவேண்டும்.

சிவம் - விழிப்புணர்வின் வடிவம்

சிவபெருமான் விழிப்புணர்வின் உருவமாயிருக்கிறார். பார்வதி தேவி, பிரக்ருதி, மாயை (இறைவனின் சக்தி) யின் அடையாளமாய் உள்ளார். சிவன் மாயையை வசப்படுத்திச் செயல்படும்பொழுது ஈஸ்வரன் - பிரபஞ்சத்தின் இறைவன் என அழைக்கப்படுகிறார். எண்ணிலடங்காத நாம, ரூபங்களுடன் இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிவனின் இருப்புத் தன்மையால் - மாயை உருவாக்குகிறது. இப்பூவுலகிற்கு ஒளியூட்டுபவராக, மகிழ்ச்சியளிப்பவராக சிவன் இருக்கிறார். சிவனுக்கு அப்பால் மாயைக்கு இருப்புத்தன்மை கிடையாது. இருப்பினும் மாயை இல்லாமல் சிவனால் இருக்கமுடியும். இப்போது நாம் சிவனின் சகுண ரூபத்துடன் இணைந்துள்ள அடையாளச் சின்னங்களைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

சிவபெருமானின் குடும்பம்:

சிவபெருமானின் குடும்பம் - பார்வதி தேவி (மனைவி) கணேசர், கார்த்திகேயர் (மகன்கள்) மிகவும் வலிமை கொண்டது. ஒவ்வொருவரும் மிகச் சிறந்த, உயரிய உடல்பலம், ஆன்மீக பலம் (பிரபஞ்சத்தின் நன்மைக்காக) கொண்டவர்கள். குழந்தைகள், பெற்றோர் மீது மிகுந்த மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்டு ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் சிவபெருமான் எப்போதும் தியானத்திலேயே இருக்கிறார். அதாவது தனது ஆன்மிக அன்றாடச் செயல்களைத் தனது உண்மைத் தன்மையில் இருந்து கொண்டு செயல்படுத்துகிறார்.

பணியாட்கள்:

பார்வையிழந்தோர், முடமானோர், பூத கணங்கள், ஒற்றைக் கண்ணுடையவர்கள் போன்ற உலகத்தோரால் தவிர்த்து ஒதுக்கப்பட்டவர்களை இறைவன் பெருங் கருணை கொண்டு தனது பணியாளர்களாக நியமித்திருக்கிறார். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமையோடு இணக்கமாய் வாழ்ந்துகொண்டு, அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்து வருகின்றனர்.

குடும்ப வாகனங்கள்:

சில விலங்கினங்கள் ஒன்றுக்கொன்று இயற்கையான பகையுணர்வு கொண்டவை. ஆனால் சிவபெருமானின் முன்னிலையில் அவை பகைமையை ஒழித்து ஒன்றாய் ஒற்றுமையாய் அமைதியுடன் வாழ்கின்றன. சிங்கம் - காளையை அடித்து உண்கிறது; மயில் - பாம்பையும், பாம்பு - எலியையும் வேட்டையாடுகின்றன. ஆனால் கைலாயத்தில் பார்வதி தேவியின் வாகனமாகிய சிங்கம், சிவபெருமானின் வாகனமான காளை, சிவனின் ஆபரணமான பாம்பு, கணேசரின் வாகனமான எலி, கார்த்திகேயனின் வாகனமான மயில் அனைத்தும் ஒன்றாய் ஒற்றுமையாய் வாழ்கின்றன.

சிவபெருமானின் வாகனம்:

சிவபெருமான் காளை (ரிஷபம்) நந்தியின் மீது பயணிக்கிறார். நந்தி - தர்மம், சரியான செயல்களின் உருவகமாயுள்ளது. சரியான பாதையில் பயணிப்பவர்களால் மட்டுமே சரியான இலக்கை அடைய முடியும். சிவன் கோயில்கள் அனைத்திலும் இறைவனை நோக்கி நந்தி உள்ளது. நந்திக்கும் இறைவனுக்கும் இடையே எவ்விதத் தடைகளும் கிடையாது.

ஆபரணங்கள்:

பலவிதமான வடிவங்களும், அளவுகளும் கொண்ட பாம்புகள் சிவபெருமானின் ஆபரணங்களாயுள்ளன. பயத்தையும் அருவருப்பையும் உண்டாக்கும் பாம்புகள் இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் புகழடைகின்றன.

சிவபெருமானின் அலங்காரம்:

மயானத்தின் சாம்பலை இறைவன் தன் உடல் முழுவதும் பூசிக் கொள்கிறார். ஞானம் எனும் நெருப்பில் உடலுடனான அடையாளத்தை அவர் எரித்து விடுகிறார். மேலும் உடலானது இறுதியாக அடையுமிடம் மயானமேயாகும். மிகவும் சீராட்டிப் பாதுகாக்கும் இவ்வுடல் சாம்பலாகத் தான் ஆகப்போகிறது என்பதை ஒவ்வொருவரும் நினைவில் கொள்ள

வேண்டும். எனவே உடலழகை மிகவும் போற்றிப் பாராட்டாமல், அதன் மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, எதிர்ப்புணர்வின்றி முதுமையிலும் இனிமையாய் வாழக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சிவபெருமானின் கண்கள்:

இறைவனுக்கு மூன்று கண்கள் உள்ளன.

- அ) இரண்டு கண்களால் நாம, ரூபங்களையுடைய இவ்வலகை அவர் காண்கிறார். மெய்யறிவான மூன்றாவது கண்ணால் அவர் நாம ரூபங்களுக்கு அப்பால் உள்ள உண்மையைக் காண்கிறார்.
- ஆ) இரண்டு கண்களும், கருணையையும் – நேர்மையும் (நெறி)குறிப்பவை. நேர்மை தவறிய கருணை பெரும் குழப்பத்திற்கு வழிவகுக்கும். அதே சமயத்தில் கருணையற்ற நேர்மை கொடுமையானதாகும். மெய்யறிவான மூன்றாவது கண்ணால் இறைவன் கருணையுடன் நீதி வழங்குகிறார்.
- இ) இரண்டு கண்களும் சூரியன் (புத்தி) மற்றும் சந்திரன் (மனது) ஆகியவற்றின் அடையாளங்களாயுள்ளன. மூன்றாவது கண் அக்னி (ஞானம்) வடிவாயுள்ளது. அது அஞ்ஞானத்தைப் பொசுக்கி விடுகிறது. இந்த மூன்றாவது கண்ணால் தான் காமதேவன் எரிக்கப்பட்டான். பிரபஞ்சத்தின் பிரளய காலங்களில் இறைவன் இக்கண்ணைத் திறக்கிறார்.

பிறைச்சந்திரன்:

சிவபெருமான் பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் தரித்துக் கொண்டுள்ளார். சந்திரன் மனதின் தேவதையாகும். சிவன் தனது மனதை கட்டுப்படுத்தியவர்.

புனித காங்கை:

சிவபெருமான் தனது ஜடா முடியில் புனித காங்கையைப் பிணைத்து வைத்துள்ளார். ஞானம், பக்தி ஆகியவற்றின் அடையாளமாய்க் காங்காதேவி திகழ்கிறாள். சிவபெருமான் ஞானத்திற்கும் பக்திக்கும் உயரிய இடத்தை அளிக்கிறார். இவை இரண்டுக்குமே அவர் ஊற்றுக்கண்ணாவார். மேலும் ஞானம், பக்தி இவற்றின் மூலம் அவர் தனது சிரசை அனைத்து சூழல்களிலும் குளிர்ச்சியாக வைத்துக் கொள்கிறார்.

சிவபெருமானின் கழுத்து:

பாற்கடலைக் கடைந்த போது வெளிப்பட்ட ஆலகால விஷத்தை விழுங்கியதால் சிவபெருமானின் கழுத்து நீல நிறமாயுள்ளது. வீரமும் பலமும் பொருந்தியவர்கள் மட்டுமே அழிவின்றி இடர்பாடுகளை விழுங்க இயலும். அது அவர்களின் மேன்மையான நிலையாகும். அவர் தனது தலையையோ அல்லது இதயத்தையோ கசப்புணர்வுடன் கூடிய விஷமாக மாற அனுமதிக்கவில்லை. அவர் முகத்தில் புன்னகையோடும், பெரும் அமைதியோடும், மன வலிமையோடும் இடர்ப்பாடுகளின் நடுவே வீற்றிருக்கிறார்.

இருப்பிடம்:

சிவபெருமான் தனது குடும்பத்துடன் கைலாயத்தில் வாழ்கிறார். அங்கே இயற்கையானது மிகச் சிறப்பாக, அமைதியாக, மேன்மையுடன் அழகாகக் கண்ணைக் கவரும் வகையில் புனிதமாக... பனி படர்ந்து புல் பூண்டுகளற்றுக் காட்சியளிக்கிறது. அவர்களின் தலைக்கு மேல் கூரை கிடையாது; இருப்பினும் அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக மனநிறைவாக உள்ளனர். உடலே தான் என்ற எண்ணத்தை அழித்துக்கொண்டு கடுங்குளியின் பாதிப்பின்றி அவர் இருக்கிறார்.

கங்கை - பார்வதியுடன் சிவபெருமான்:

புனிதமான கங்காதேவி சிரசின் மீதும், பார்வதி தேவி அருகிலும் இருக்க சிவபெருமான் தொடர்ந்து தியான நிலையிலேயே இருக்கிறார். அவர் ஆசைகளை வென்றவர்.

திரிசூலம்:

திரிசூலமானது விழிப்பு, கனவு, ஆழ்ந்த உறக்கம் என்ற விழிப்புணர்வின் மூன்று நிலைகளையும் - ஸ்தூல, சூக்ஷ்ம, காரண, சரீரங்களையும் - சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய முக்குணங்களையும் - கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய முக்காலங்களையும் குறிப்பிடுகின்றது. சிவபெருமான் சாட்சியாக, இறைவனாக அனைத்திற்கும் ஒளியூட்டுவதாக உள்ளார்.

முரண்பாடுகள்:

சிவபெருமான் எதிர்மறையானவைகளுக்கிடையே வாழ்ந்தாலும் அவர் அவைகளைக் கடந்து மேலானவராய் விளங்குகிறார். அவர் அமைதியாய் தியானித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே இவ்வுலகை எரிக்கிறார். ஒரு சமயம் தியானிக்கிறார், மற்றொரு சமயம் நடனமாடுகிறார். அவரது கழுத்திலிருக்கும் கபால மாலை இறப்பையும், பிறை நிலவின் அமுத ஒளி அழிவற்ற பெருவாழ்வையும் குறிக்கின்றன. இரண்டையும் தன் வயப்படுத்தி செயல்படுகிறார். பார்வதிதேவி அழகே உருவானவர். ஆனால் அவருடைய பணியாளர்களான-சிவகணங்கள் அருவருப்பான தோற்றமுடையவர்கள். பார்வதிதேவி மிக அழகாக உடுத்திக்கொள்கிறார். சிவபெருமானோ புலி, யானை ஆகியவற்றின் தோல்களையே உடுக்கிறார். அவர் தூய்மையான அகநிலைப் பண்புகளில் நிலைபெற்று, எதிர்மறையான இரட்டைகளுக்கு அப்பால் உள்ளார். (த்வந்த்வாதீத:)

இறைவனின் தோற்றம் குறித்து மிகச் சிறிதளவே நாம் மேலே பார்த்தோம். அவருடைய புனிதமான வடிவத்தை நாம் மென்மேலும் தியானிக்கத் தியானிக்க நமது மனது தூய்மையாகி, ஒருமுகப்பட்டு, சூக்ஷ்மமாக நம்முள் உள்ள (ஆத்மா) சிவ தத்துவத்தை உணர நெருங்குகிறோம். நமது மனம் எப்போதும் நல்ல எண்ணங்களுடனேயே இருக்கட்டும். (தன்மே மன : சிவ சங்கல்ப மஸ்து).

எம் கண்கள் தம்மிலிருந்து தூரத்தில் உள்ள பொருட்களையே காணும் இயல்பின மிக்க அண்மையில் உள்ள தம் கண் கோளங்களைப்போ, கண்ணிமை பிராமங்களைப்போ காணாதன; அவற்றின் அண்மை காரணமாக. அவ்வாறே நாமும் எம்மிடம் உள்ள தெய்வீகத்தைக் காண்கிலாம். எமக்கு அதிக அண்மையில் உள்ளவர் இறைவனே. உண்மையில் இறைவனே எம் இருப்பின் மையமாகும் .

சுவாமி சின்மயானந்தர்

வெளியே நடராஜர்; உள்ளே தக்ஷிணாமூர்த்தி...

சிவபெருமானே நடராஜர். நித்தியம் ஆனந்த தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருப்பவர். சிவனின் இந்த நடராஜ மூர்த்தம் பிரபஞ்ச இயக்கத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது.

மேல் நாடு கீழ் நாடுகளைச் சேர்ந்த சித்திரக்கலை ஓவியக் கலை வல்லுனர்கள் இது அமைத்தற்கரிய வடிவம் எனவும் இதற்கு மேல் சிறந்த வடிவம் உலகத்தில் இல்லை எனவும் வியந்து நிற்கின்றனர்.

நள்ளிரவில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனாம் சிவனின் தூக்கிய திருப்பாதம் செயல் புரிதல் தத்துவத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது.

செயல் புரியாமல் நாம் ஒரு கணம் கூட வாழ இயலாது. நாம் உடலளவில் செயல் புரியாமல் இருக்கும்போது கூட மனம் பல்வேறுபட்ட கற்பனைகளுடனோ, திட்டமிடலைச் செய்யும் போதோ அங்கும் செயல் நடைபெறுகிறது. தூக்கத்தில் கூட எமது சுவாசம், சமிபாடு, இதயம் என்பன செயற்பட்ட வண்ணமே இருக்கின்றன.

அப்படியாயின் செயல் புரிவது எப்படி என்று சிந்திப்போம்?

நாம் மட்டுமல்லாமல் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதுமே செயல் புரிந்த வண்ணமே இருக்கின்றது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிரபஞ்ச இயக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் யக்கு பாபம் என்ற பதத்தைக் அறிமுகப்படுத்துகின்றார். அதாவது சூரியன், சந்திரன், கோள்கள் எல்லாமே ஒரு சூழற்சியில் எந்தவொரு பிரதிபலனையும் எதிர்பார்க்காமல் செயலாற்றி வருகின்றன. அது போன்றே நாமும் எந்தவொரு எதிர்பார்ப்புமின்றி எமது செயல்களை ஒரு யக்குமாகக் கருதிச் செயலாற்ற வேண்டும்.

அடுத்ததாகச் செயல் புரியும் பொழுது மனம் ஒன்றித்து விருப்பத் துடன் செயலாற்ற வேண்டும். “கையும் மெய்யும் கருத்திற்கிசை”

என்று குறிப்பிடுவார்கள். இவ்வாறு செயற்படும் போது எமது காரியங்களில் சிறப்புத்தன்மை தென்படுவதை உணரலாம். காரியங்களைச் செய்யும் போது நிதானமாக, அதே நேரம் துடிப்புடன் செய்யவேண்டும்.

செயலின் நோக்கம் உயர்ந்ததாகவும் புனிதமாகவும் இருக்க வேண்டும். எந்தளவுக்கு செயலின் நோக்கம் உயர்ந்ததாக இருக்கின்றதோ அந்தளவுக்கு எம்மிலிருந்து வெளிப்படும் ஆற்றல் உயர்வாக இருக்கும்.

உதாரணத்திற்கு எம்மிடமிருக்கும் திறமைகள், ஆற்றல்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றை எந்த நோக்கத்திற்காக வெளிப்படுத்துகின்றோம்? அவற்றைப் பணம், புகழ் என்ற நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தாமல் சமூக நலனிற்காகவோ, மேலான பரம்பொருள் மீதோ திருப்பும்போது அந்த திறமைகள், ஆற்றல்கள் சிறப்பாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம். அது மட்டுமல்லாது அவற்றில் தனியழகு மிளிர்வதையும் காணலாம்.

செயல் புரியும் போது எம்மிடம் வசதிகள், வாய்ப்புகள் என்ற வெளி உதவிகள் இல்லையே என்று அங்கலாய்ப்பதை விடுத்து இறைவனால் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மனம் என்ற கருவியை சரிவர உபயோகித்து நம்மால் முடியும் என்ற முனைப்போடு செயற்பட்டால் இந்தப் பிரபஞ்சமே நமக்கு உதவத் தயாராக இருப்பதை நாம் உணரலாம்.

இவ்வாறு துடிப்போடு நடராஜ தத்துவத்தை நாம் உணர்ந்து செயற்பட்டாலும் உள்ளே எமது மனோநிலை தக்ஷிணாமூர்த்தியை நினைவுடட வேண்டும்.

தக்ஷிணாமூர்த்தம் மௌன நிலையைக் குறித்து நிற்கின்றது. மௌனம் என்பது ஆழ்ந்த அமைதியைக் குறித்து நிற்கின்றது. கடல் அலைகள் துள்ளி எழுந்து ஆர்ப்பரித்தாலும் ஆழ்கடல் அமைதியே உருவாய் இருப்பதை நாம் காணலாம். உள்ளம் எந்தளவுக்கு அமைதியில் இலயித்து இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் எமது சிந்தனை, ஆற்றல், கற்பனைத்திறன், ஆக்கத்திறன் என்பன வெளிப்படும்.

இன்றைய வியத்தகு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் சிறந்த இசை, சிற்ப, ஓவிய படைப்புக்கள் அனைத்துமே மனதின் ஆழ்ந்த அமைதியில்

வெளிப்பட்டவையே. ஏன்? உயர்ந்த உபநிடத உண்மைகள் கூட ரிஷிகளின் ஆழ்ந்த தவத்தில் உதித்தவையே. பட்டபாபான மனநிலையில் எம்மால் எந்தவிதக் காரியங்களையும் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்க இயலாது. மனம் அமைதியை இழக்கும் சமயத்தில் புத்தி தனது செயலை இழக்கும். புத்தி செயலிழந்தால் எமக்கு எது சரி எது தவறு என்று பிரித்தறிந்து கொள்ளத் தெரியாமல் போகும், அதாவது விவேகம் இல்லாது போகும். அது அழிவுக்கு வழிசமைக்கும். ஆகவே எப்பொழுதும் விழிப்பாக இருந்து மனம் அமைதி இழக்காமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மனம் அமைதியை இழப்பதற்கு மூலகாரணமாக இருப்பது நமது ஆசைகளே, எந்தளவுக்கு ஆசைகள் குறைவாக இருக்கின்றதோ அந்தளவுக்கு மனம் ஆழ்ந்த அமைதியில் இலயித்திருக்கும்.

ஆசைகள் எதனால் எழுகின்றன என்றால் நமது அறியாமையே ஆசைகளுக்கு காரணமாகிறது. அறியாமை என்பது நாம் நமது இயல்பை உணராமல் நம்மை இந்த உடல், மனம், புத்தி என்ற கருவிகளோடு இணைத்து, அவற்றுக்கு ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களை நமக்கு ஏற்படுகின்றன என்று எண்ணி, இன்பத்தில் ஆர்ப்பரித்தும் துன்பத்தில் துவண்டும் போவதும் தான்,

நமது இயல்பு என்பது என்ன? வார்த்தைகளால் விளக்க இயலாத - வரையறைகளைக் கடந்த எங்கும் நிறைந்த - எல்லாம் வல்ல - பேரின்பமயமான ஆத்ம ஸ்வரூபம்.

அதையே தக்ஷிணா மூர்த்தி “மௌன - வ்யாக்யா - ப்ரகடத - ப்ரப்ரஹ்ம தத்துவம்” அதாவது மௌன மொழியாலே ப்ரப்ரஹ்ம தத்துவத்தைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றார்.

அத்தோடு மனம் மௌனமாக இருக்கும் போது தான் நாம் நமது இயல்பையும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

பிரம்மச்சாரிணி மஹிமா சைதன்யா

வதிவிட ஆச்சாரியார்.

திருக்கோணமலை.

சைவசித்தாந்த நோக்கில் சிவதத்துவம்

அறிமுகம்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு திகழும் சைவசமய நெறியின் தத்துவ சிந்தனைகளே சைவ சித்தாந்தம் என்று கூறப்படுகின்றது. பதி (இறை), பசு (உயிர்), பாசம் (தளை) எனும் மூன்றும் சைவசித்தாந்தம் நவிலும் உண்மைப் பொருள்களாகும். இறை உயிர் என்பவற்றைப் போலவே ஆணவம், கன்மம், மாயை எனும் மும்மலங்களும் (பாசம்) நித்தியமான உட்பொருள்களாக விளங்குகின்றன. இவற்றுள் மாயையிலிருந்து சிவதத்துவம் ஐந்தும், வித்தியாதத்துவம் ஏழும், ஆன்ம தத்துவம் இருபத்திநான்கும் என முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் தோன்றுவதாக சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. சைவசித்தாந்தம் கூறும் சிவதத்துவம் பற்றியதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மும்மாயைகள் - ஒரு விளக்கம்

உலகமானது விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் எனும் மூவகை உயிர்களின் பொருட்டே இறைவனால் படைக்கப்படுதலால் மூவகை உயிர்கட்கும் ஒருவகை உலகம் பயன்படாமை பற்றி மூவகை உலகங்கள் இறைவனால் படைக்கப்படுகின்றன. அவை, “சுத்தம், மிச்சிரம் (கலப்பு), அசுத்தம்” என்பனவாம். காரியங்கள் மூன்றாகவே அவற்றின் காரணங்களும் மூன்றேயாம். அவை சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என்பனவாம். இம் மும்மாயைகளுள் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை எனும் இரண்டுமே ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றாத காரணப் பொருள்கள். ஆனால் பிரகிருதி மாயையானது அசுத்தமாயையிலிருந்து தோன்றிய காரியப் பொருளாகும். எனவே உண்மையில் “சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை” என மாயை இரண்டேயாகும். உமாபதி சிவாச்சாரியாகும் “மாயை இரண்டு” என்று திருவருட் பயனில் குறிப்பிடுகின்றமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

உலகமானது “மாயை” என்னும் முதற்காரணத்திலிருந்து தோன்றுவதாக சைவ சித்தாந்தம் மொழிகின்றது. மாயையிலிருந்து உலகம்”

தோன்றுகின்ற உலகங்கள் “சொல் உலகம்” (சுத்தப்பிரபஞ்சம்) “பொருள் உலகம்” (அர்த்தப்பிரபஞ்சம்) என இரண்டு வகைப்படும். மூன்று மாயைகளினின்று அர்த்தப்பிரபஞ்சம் உண்டாகின்றது. அவை தனு, கரணம், புவனம், போகம் எனப்படுவன. மாயை அதி சூக்குமப் பொருளாதலின், தனு கரண புவன போகங்களாகிய அதி தூலப் பொருள்கள் நேரே அதன் காரியமாகத் தோன்றாது. அதனால் “தத்துவங்கள்” எனப்படும் முதல்களே (மூலப் பொருள்களே) முதற்கண் மாயையினின்று தோன்றும் பின்னர் அத்தத்துவங்களின்றும் சக்காரியவாத முறைப்படி அவற்றின் காரியமாகத் தனு, கரண, புவன, போகங்கள் தோன்றும்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை, பிரதிருதி மாயை எனும் மும்மாயைகளின் பரிணாமத்தை முறையே சிவதத்துவம் (5) வித்யாதத்துவம் (7) ஆன்மதத்துவம் (24) என்று வகைப்படுத்துவர். இவை முறையே பிரேரக காண்டம், போஜயித்ரு காண்டம், போக்கிய காண்டம் என்றும் வழங்கப் பெறும். சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஏனைய முப்பத்தொரு தத்துவங்களைச் செலுத்துவதால் (பிரேரகம் - செலுத்துவது) பிரேரக காண்டம் எனப்பெறும் (காண்டம்-தொகுதி). வித்யா தத்துவம் ஏழும் நுகர்வோனாகும் செவ்வியை உயிருக்குக் கொடுப்பனவாதலின் போஜயித்ரு காண்டம் எனப்பெறும். போஜயித்ரு, போஜயிதா என்னும் சொற்கள் நுகர்வோன் எனப் பொருள்படும். ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்து நான்கும் போக்யகாண்டம் எனப்பெறும். போக்கியம் - நுகரப்படுவது என்பதைக் குறிக்கும். இவற்றை நோக்கும்போது சைவ சித்தாந்தம் கூறும் தத்துவங்களின் இயக்க சக்தியாக சிவதத்துவங்கள் விளங்குவது தெளிவாகின்றது.

சுத்தமாயை விந்து, குண்டலினி, மாமாயை எனவும் வழங்கப்படும். இதன் காரியங்கள் சொல் (சுப்தம்) எனவும் பொருள் (அர்த்தம்) எனவும் இருவகைப்படும். அதாவது சுத்தமாயையில் சொல் உலகம் பொருள் உலகம் என இரண்டு உலகங்கள் உள்ளன.

பொருள் வடிவான சுத்தமாயையின் காரியங்கள் கலையும், தத்துவமும் ஆகும். கலைகள் சாந்தி அதீதகலை, சாந்திகலை, வித்யாகலை, பிரதிஷ்டாகலை, நிவர்த்திகலை என்னும் ஐந்தாகும். இவை சொல் பொருள் அனைத்தையும் ஊடுருவி நிற்பனவாகும். தத்துவம் சிவம், சத்தி, சாதாக் கியம் (சதாசிவம்), ஈஸ்வரம் (அல்லது மகேஸ்வரம்) சுத்தவித்தை என்னும் ஐந்தாம். இவை உயிர்களின் அறிவு செயல் விரைவு ஆற்றல்கள் மலத் தடையினின்று நீங்குவதற்காக இறைவனது ஞான, கிரியா சத்திகளுக்கு ஆதாரமாய் நின்று ஏனைய முப்பத்தொரு தத்துவங்களைச் செலுத்துவதால் பிரேரக காண்டம் என்பர்.

சிவத்தத்துவம்

சுத்தமாயையிலிருந்து சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், ஈசரம், சுத்தவித்தை என்னும் ஐந்து சிவத்தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. சிவத்தத்துவத்தை சுத்தமாயாதத்துவம் என்றும் கூறுவர். அவை சுத்தமாய் இருத்தல் பற்றி சுத்த தத்துவம் என்றும் சொல்லப்படும். சுத்தமாயா புவனத்தில் சிவன் நேரடியாக ஐந்தொழில் ஆற்றுவதால் இது சிவத்தத்துவம் எனப்படுகிறது. சுத்தமாயையில் தோன்றும் பொருட் பிரபஞ்சங்களே ஐந்து சிவத்தத்துவங்களாகும்.

சிவனுக்குள்ள திருமேனிகள் அனைத்தும் அருளால் ஆனவை. எனவே சுத்தமாயா தத்துவத்திலிருந்து சிவபெருமானுக்குள்ள திருமேனிகள் தோன்றவில்லை என்பது மனங் கொள்ளத்தக்கதாகும். ஆயினும், அபரமுத்தர் களுக்குரிய சரீரங்கள் சுத்தமாயையிலிருந்தே பெறப்படுகின்றன. அபரமுத்தர்கள் சுத்தமாயா புவனத்தில் இருந்தவாறே பரமுத்தி என்னும் சாயுச்சிய முத்தியைப் பெறுவர்.

நாம் பேசும் சொற்களையும், நாம் வழிபடும் இறைவனின் திருவுருவங்களையும் சுத்த மாயையிலிருந்தே பெறுகின்றோம். அதாவது அத்திருவுருவங்கள் அருளால் ஆனவையாகும். அவை தோன்றுமிடமே சுத்தமாயாபுவனமாகும்.

வித்தியா தத்துவம்

அசுத்த மாயையிலிருந்து ஏழு தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை, “காலம், நியதி, கலை, விந்தை, அராகம், புருடன், மாயை” என்பனவாகும். அசுத்த மாயையைச் சிவனது அருள்வழி நிற்கும். வித்தியேசுரராகிய அனந்ததேவர் என்பவர் காரியப்படுத்துதலால் அதனின்றும் தோன்றுகின்ற தத்துவங்கள் “வித்தியா தத்துவம்” எனப்படுகின்றன.

ஆன்ம தத்துவம்

பிரகிருதிமாயையிலிருந்து இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை, அந்தக்கரணம் நான்கு (மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்) ஞானேந்திரியம் ஐந்து (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) கன்மேந்திரியம் ஐந்து (வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம்), தன்மாத்திரை ஐந்து (சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம் கந்தம்), பூதங்கள் ஐந்து (பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்) என்பனவாகும்.

இவ்வாறு ஐந்து சிவத்தத்துவம், ஏழு வித்தியாதத்துவம், இருபத்து நான்கு ஆன்ம தத்துவம் என முப்பத்தாறு தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொள்வது சைவசித்தாந்தத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

சுத்தமாயா புவனத்தில் சிவன் எவ்வாறு ஜந்தொழில் புரிகின்றான் என்பதை நோக்குவோம்.

சிவம் (நாதம்)

இறைவன் தன் ஞானசத்தியைச் சுத்தமாயையின் ஒரு பகுதியை நோக்கிச் செலுத்தும்பொழுது அதன் கண் ஓர் அசைவு தோன்றும். அந்த அசைவிலிருந்து தோன்றுவது நாத தத்துவம் ஆகும். இந்த நாத தத்துவத்தின் குறியீடாகவே விநாயகரைத் திருக்கோயிலின் வலப்புற முகப்பில் வைத்துள்ளனர்.

உலகப் படைப்புத் தொடங்குவதற்கு முன்பு இது, மூல முதற் பொருளாய் இருப்பதால் இத்தத்துவத்திற்கு நன்றியும் மரியாதையும்

செலுத்திவிட்டுத் திருக்கோயிலுக்குள் செல்கின்றோம். இந்த தத்துவ விநாயகர் வேறு. கஜமுகானுக்கிரக வடிவில் மகேசுவர தத்துவத்தில் வரும் வழிபாட்டுக்குரிய இறை வடிவாகிய விநாயகர் வேறாகும்.

சக்தி(விந்து)

இறைவன் தன் கிரியாசத்தியை சுத்த மாயையின் மற்றொரு பகுதியை நோக்கிச் செலுத்தும் பொழுது, அதனிடம் ஒரு சுழற்சி தோன்றும் அந்தச் சுழற்சியே விந்து தத்துவம் எனப்படும்.

நாத தத்துவத்தை தோற்றுவிப்பதற்கும் விந்து தத்துவத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கும் இறைவனால் செலுத்தப்படும் இரு நோக்குகளும் ஒரே நேரத்தில் ஏற்படுகின்றன. எனவே நாதம் விந்து ஆகிய இவ்விரு தத்துவங்களின் வடிவே “ஓங்காரம்” ஆகும்.

விந்து தத்துவத்தை முருகன் வடிவில் உருவகப்படுத்தி திருக்கோயிலின் இடதுபுற முகப்பில் வைத்துள்ளனர். திருக்கோயிலின் முகப்பில் இருக்கும் இந்தத் தத்துவ முருகன் வேறு; மகேசுவர தத்துவத்தில் சோமஸ்கந்தன் வடிவில் உள்ள ஆலயத்துள் இருக்கும் வழிபாட்டுக்குரிய இறைவடிவு ஆகிய முருகன் வேறு.

சாதாக்கியம் (சிவலிங்கம்)

உலகத்தைத் தோற்றுவித்த இறைவன், பக்குவம் வாய்க்கப் பெற்ற உயிர்களுக்கு அருளை வழங்குதற்பொருட்டுத் தனது ஞான சத்தியாலும், கிரியா சத்தியாலும் மூன்றாம் பகுதியை சம அளவில் கூடி நோக்கும் போது “சதாசிவம்” (சக்தி + சிவம்) தோன்றுகின்றது. இதனையே “சாதாக்கியம்”, என்பர். சாதாக்கிய தத்துவத்திற்குக் கீழ் உள்ள தத்துவங்களை இறைவன் இந்த தத்துவத்தில் நின்றே இயக்குகின்றான். எனவேதான் அனைத்துச் சிவன் கோயில்களிலும் சாதாக்கியம் என்னும் சிவலிங்கம் கருவறையில் மூலவராகப் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றுள்ளது.

மகேசுவரம்

சிவபெருமான் தன் ஞானசத்தியை விட, கிரியா சத்தியை மிகுத்துச் செலுத்தி நிற்குமிடம் மகேசுவர தத்துவம் ஆகும். உயிர்களுக்குத் தேவையான அனைத்து ஐசுவரியங்களையும் வழங்குவதால் இது ஈஸ்வர தத்துவம் எனப்படுகிறது. வழிபாட்டிற்குரிய இருபத்தைந்து சிவ மூர்த்தாங்களையும் இறைவன் இந்தத் தத்துவத்தை இடமாகக் கொண்டே கொள்கிறான். ஆயினும் சிவ வடிவங்கள் எதுவும் தத்துவங்களால் ஆனதன்று. அவை அனைத்தும் சிவன் அருளால் கொண்டவையாகும். சிவன் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவன் என்பதால் அவனுடைய திருமேனிகள் தத்துவங்களால் ஆன யோனிவழித் தோன்றுவன அல்ல. சிவன் மகேஸ்வர தத்துவத்தில் நின்று “மறைத்தல்” தொழிலைச் செய்கின்றான்

சுத்த வித்தை

சிவபெருமான் தன் கிரியா சத்தியைவிட ஞானசத்தியை மிகுத்துச் செலுத்தி நிற்குமிடம், “சுத்தவித்தை” எனப்படும். இந்த தத்துவத்தில் சிவன் அயனாக நின்று “படைத்தல்” தொழிலையும், திருமாலாக நின்று “காத்தல் தொழிலையும்” உருத்திரனாக நின்று அழித்தல் தொழிலையும் செய்தருளுகின்றான். இவ்வகையில் சிவன் ஒருவனே உயிர்கள் உய்தி பெறும் பொருட்டு ஐந்தொழில்களையும் செய்தருளுகிறான் என்பது தெளிவு

முடிவுரை

இவ்வாறாக சிவபெருமான் நேரடியாக ஐந்தொழில் புரிகின்ற சிறப்பால் சிவதத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன என்பதும், இந்திய தத்துவ ஞானப் பரப்பில் சிவதத்துவத்தைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடும் தத்துவமாக சைவசித்தாந்தம் விளங்குவதும் தெளிவாகின்றது.

யேராசிரியர் டாக்டர் மா.வேதநாதன்

தலைவர், இந்து ராகரிகத்துறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

திருஞானசம்பந்த நாயனாரின் சோதிட ஞானம்

பிறைகூடிய பெருமானாம் சிவபெருமானை வழிபட்டு சைவநெறியின் சோழர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது சோழநாடு. அச் சோழ நாட்டின் பிரபலமான திருக்கழுமலம் என்ற சீர்காழி சர்வ சங்கார காலத்தின் ஊழிப் பெரு வெள்ளத்திலும் தோணி போல் மிதக்கும் இயல் புடையதால் அது தோணிபுரம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இவ்வளவு சிறப்புப்பெற்ற ஊரில் பிறந்தவர்தான் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார். இவர் உமாதேவியாரிடமிருந்து ஞானப்பால் உண்டு ஞானம் பெற்றவர்.

அப்பருக் கெண்பத்தொன்றருள் வாதவூரர்க்குச்
செப்பிய நாலெட்டினிற் றெய்வீக - மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன் ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினாறறி

இப்பாடலின்படி திருஞானசம்பந்தருக்கு வயது பதினாறு மட்டுமே. இக் குறுகிய காலத்தில் அவர் செய்த அற்புதங்களோ, பாடிய தேவாரங்களோ வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாத பெருமையும் அற்புதமும் வாய்ந்தவை.

திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் சம காலத்தவர்கள். இவர்களில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் இடையில் சமண சமயத்திற்கு கவரப்பட்டு மீண்டும் சைவ சமயத்துக்குத் திருஞான சம்பந்தரால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டவர். சமண சமய குருவாக தருமசேனர் என்ற பெயருடன் வாழ்ந்தவர். சமணர்களுடைய சூது, வாது களையும் அவர்கள் செய்யக்கூடிய கொடுமைகளையும் அனுபவித்து முதிர்ந்த அறிவுபடைத்தவர்.

இந்த இருவரும் வேதாரணியம் என்னும் திருமறைக்காட்டில் இருக்கும் போது பாண்டி நாட்டில் இருந்து வந்த ஒற்றர்கள் அவர்களை வணங்கி “கன்னி வள நாடான பாண்டியநாடு சமணர்களாலே கட்டழிந்து இழிநிலை அடைந்துள்ளது. எங்கள் மன்னரும் அச் சமணரின் மாயத்திலே மயங்கி அழுந்தினார். அதனால் எங்கள் பாண்டிமாதேவியாரும் மதியமைச்சர் குலச்சிறையாரும், “இந்த நிலமையை ஞான சம்பந்தப் பெருமானிடம் சொல்லுங்கள்” என்று கூறி எங்களை ஏவி அனுப்பினார்கள்

என்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அப்பொழுது அங்கிருந்த சிவனடியார்கள் திருஞான சம்பந்தரைத் தொழுது “நன்று நன்று, நம்மை ஆளும் சிவபெருமானை நிந்திக்கும் சமணர்களின் செருக்கை அடக்கி பாண்டி நாட்டில் சைவ நெறியை மீண்டும் நிலைபெறச் செய்து அரசனையும் திருநீற்று நெறியில் நிறுத்தி ஆட்கொள்ள வேண்டும்” என விண்ணப்பித்தார்கள்.

இதனை ஏற்றுக் கொண்ட ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருநாவுக்கரசு நாயனாரிடம் விடயத்தைக் கூறித் தாம் பாண்டி நாட்டிற்கு செல்லத் துணிந்திருப்பதாகக் கூறினார். இது கேட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் “பிள்ளாய்! பொறும். அச்சமணர்கள் பொல்லாதவர்கள். வஞ்சனை செய்வதில் சமர்த்தர்கள். இப்பொழுது கிரக நிலைகளும் உமக்கு சாதகமாக இல்லை. எனவே நீர் பாண்டி நாடு போவது தகாது” என்று தடுத்தார்கள். அதற்கு ஞானசம்பந்தப் பெருமான் “நாம் போற்றுவது சிவபெருமான் திருவடிகளே என்றால் நாளுந் கோளுந் நம்மை என்ன செய்யும்? பரமன் தொண்டில் பழுதொன்றும் வராது என்று கூறிச் சிவபெருமானைத் துதித்து “வேயுறு தோழி பங்கன்.....” என்ற தொடங்கும் கோளாறு பதிகம் என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அதற்கு மேல் அப்பர் சுவாமிகள் அவரை வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

இக்கோளறு பதிகத்தில் வரும் சோதிடக் கருத்துக்கள் ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் சோதிட ஞானத்தைப் பறை சாற்றுகின்றன. பதினாறு வயதினுள் இவ்வளவு தோதிட ஞானத்தை சிவபெருமானது திருவருளால் அன்றி வேறெந்த சக்தியாலும் பெற முடியாது. இப்பதிகத்தில் வரும் ஒரு திருப்பதிகத்தை மட்டும் எடுத்து ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் சோதிட ஞானத்தை எடுத்தியம்பலாம் என்ற ஆவலில் இதனை எழுதுகின்றேன். இத்திருப்பதிகத்தில் இன்ன இன்ன நட்சத்திரங்களில் இன்ன இன்ன கருமங்கள் ஆற்றக் கூடாது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. கோளறு பதிகத்தில் முதலாம் பாடலில்

“ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன்
வெள்ளி சனி பாம்பிரண்டும்முடனே” என
பாம்பிரண்டு - இராகு, கேது ஆகிய கிரகங்கள் உட்பட
ஒன்பது கிரகங்களையும் எடுத்தாள்கிறார்.

இரண்டாவது பாடலைச் சற்று விரிவாக ஆராய்வோம்.

“என் பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழையுடனே
பொன் பொதி மத்த மாலை புனல் சூடி வந்தென
உளமே புகுந்த வதனால்

ஒன்பதொடொன் றொடேழு பதினெட்டொ டாறும்
உடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே”

இத் திருப்பதிகத்தில் வரும் இரு வரிகளில் தான் சோதிட சம்பந்தமான அறிவு
செறிந்திருக்கிறது.

“ஒன்பதொடொன் றொடேழு பதினெட்டொடாறும்
உடனாய் நாள்களவைதாம்”

இவை அவ்வரிகள்

இனி விடயத்துக்கு வருவோம்

ஒன்பது – அச்சுவினி முதல் எண்ணின் ஒன்பதாவது நட்சத்திரம்
ஆயிலியம்

ஒன்பதொடொன்று பத்து,

பத்தாவது நட்சத்திரம் மகம்

ஒன்பதொடு ஏழு பதினாறு,

பதினாறாவது நட்சத்திரம் விசாகம்

பதினெட்டு – பதினெட்டாவது நட்சத்திரம் கேட்டை

ஆறு – ஆறாவது நட்சத்திரம் திருவாதிரை

உடனாய நாள்கள்- பரணி, கார்த்திகை, பூசம், சித்திரை, சுவாதி, பூராடம்,
பூரட்டாதி, நாள்கள் என்பதால் ஆகாத நாள்களும் திதிகளும் கிழமைகளும்
அடங்கும். இவ்வுண்மையை

சோதிட நூற்பாட்டான

“ஆதிரை பரணி கார்த்திகை ஆயிலியம் முப்பூரம் கேட்டை

தீதுறு விசாகம் சோதி சித்திரை மகம் ஈராறும்

மாதளம் கொண்டார் தாரார், வழி நடைப்பட்டார் மீளார்

பாய்தனிற் படுத்தார் தேறார் பாம்பின் வாய்த் தேரைதானே”

மூலம் அறியலாம். அதாவது மேற்கூறிய நட்சத்திரங்களில்

கடன் கொடுத்தால் திரும்பப் பெறமுடியாது

பிரயாணம் செய்தவர் திரும்பிவர மாட்டார்

நோய்வாய்ப்பட்டவர் பிழைக்கமாட்டார்

பாம்பின் வாயில் அகப்பட்ட தேரைபோல் அழிவடைவார்கள்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிவபெருமானது திருவருளினாலே தான் இச்
சோதிட உண்மைகளையெல்லாம் அறிந்து இரண்டே இரண்டு வரிகளில்
சுருக்கமாக வெளிப்படுத்தியதும் சிவபெருமானின் திருவருளாலேயன்றி
வேறென்ன?

விழுதிட்டி கா. சம்பிரமணியம்

மாணிக்கவாசகர் அருளிய சிவ புராணத்திலிருந்து சில விடயங்கள்

- முதல் 5 அடிகளும் வாழ்த்துதல் அடிகளாகவே உள்ளன. அதாவது 'வாழ்க' என்றே நிறைவு பெறும்.

இறைவனுக்குக் கொடுப்பவை அனைத்தும் எமக்கே திரும்பக் கிடைக்கும் இறைவனை நாம் வாழ்த்தினால் பதிலுக்கு எமக்கும் வாழ்த்துக் கிடைக்கும்.

- அடுத்து ஐந்தாம் 'வெல்க' அடிகள்
- அடுத்து ஆறாம் 'போற்றி' அடிகள்

இவை இறை சக்தியின் சர்வ வல்லமையை எடுத்தியம்புகின்றன.

- 21வது அடி,

“கண் நுதலான் தன் கருணை(க்) கண் காட்ட வந்தெய்தி”

- i. வழிகாட்ட (ஆத்மவழி/தர்மநெறி) வந்து அருளினார்.
- ii. எனது ஞானக் கண்ணை எனக்கே திறந்து அருள் செய்ய வந்தார்
- iii. தனது ஞானக் கண்ணைக் காட்டி ஆட்கொள்ள வந்தார்.
- iv. தன் கருணையைப் பொழிய வந்தருளினார்

- 33வது அடி,

“உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓம்காரமாய் நின்ற”

இங்கு விநாயகப் பெருமான் நினைவுபடுத்தப்படுகின்றார். நாதம் அனைத்துக்கும் மூலமான ஓம்காரம் அகரம், உகரம், மகரம் எனும் மூன்றினதும் கூட்டாகும்.

அகரம் - விழிப்பு நிலையையும்

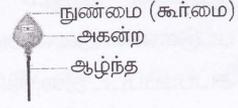
உகரம் - கனவு நிலையையும்

மகரம் - ஆழ்ந்த உறக்கநிலையையும் குறிக்கின்றன.

ஓம்காரம் ஒலித்தபின் நிலவும் நிசப்தம் தூரியம் எனப்படும். இங்கு உணரப்படுவதே கடவுள் தத்துவம்.

● 35வது அடி

“ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்று நுண்ணியனே”
இங்கு வேல் தத்துவம் நினைவுட்டப்படுகிறது.

● 42வது அடி

“ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்”
இங்கு மும்மூர்த்திகளும் நினைவுக்கு வருகின்றனர்.

ஆக்குவாய் - ப்ரம்மா

காப்பாய் - விஷ்ணு

அழிப்பாய் - உருத்திரன் இவர்களுடன்

அருள்வாய் - சதாசிவன்

● 43வது அடி

“போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்”
மாயை இருளை நீக்குவாய், அதாவது மறைத்தல் தொழிலைப் புரிவாய்
போக்குவாய் - மகேஸ்வரன்
(தொழும்பு என்றால் தொண்டு)

என்னை உன் தொண்டில் உள்வாங்க வேண்டும்.

இறை தொண்டில் நான்குவகைகள் உண்டு

i. இறைவன் இருக்கும் சக லோகத்திலேயே இருந்து தொண்டு புரிதல்

- சாலோகம்

ii. இறைவனுக்கு அருகிலிருந்து தொண்டு செய்தல்

- சாமீபம்

iii. இறைவனின் உருவத்துக்கு அருகிலிருந்து தொண்டு செய்தல்

- சாஸூபம்

iv. இறைவனாகவே இருந்து பணிசெய்தல்

- சாயுச்சயம்

● 49வது அடி

“நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த”

பூதங்கள் ஐந்தும் ஐம்புலன்களுடனும் ஐம்பொறிகளுடனும் தொடர்பு பட்டுள்ளன. இவை அனைத்துமாகி இருப்பவன் இறைவன்.

அப்படிப்பட்ட இறைவனை விண்ணவர்களும் போற்றித் தொழுகின்றனர்.

ஐம்பூதங்கள்	-	ஐம்புலன்கள்	-	ஐம்பொறிகள்
நிலம்		மணம்		நாசி
நீர்		சுவை		வாய்
தீ		ஒளி		விழி
காற்று		ஊறு		மெய்
ஆகாயம்		ஓசை		செவி

மேலும் 'சிவபுராணம்' முழுமையையும் நோக்குகையில் சச்சிதானந்த சொரூபம் நன்கு புலப்படுத்தப்படுகிறது. (சத்+ சித் + ஆனந்தம்)

சத் - சத்தியமான பொருள் (மாற்றம் இல்லாதது)

சித் - அறிவு மயமான பொருள்

ஆனந்தம் - ஆனந்த மயமான பொருள்

சத்தியமான பொருள் (மாற்றமில்லாதது) - 'சத்'

'மெய்யே உன் பொன்னடிகள்...'

'மெய்யா...'

'பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி'

'மெய்ஞ்ஞானம்... மெய்ச்சுடரே'

'ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய்...'

அறிவு மயமான பொருள் - 'சித்'

'மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே'

'அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே'

ஆனந்த மயமான பொருள் - 'ஆனந்தம்'

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி'

'... இன்பப் பெருமானே'

இவ்வாறு மாணிக்கவாசகாரின் அருட்படைப்பான இச் சிவபுராணம் சுவைக்கச் சுவைக்கத் தித்தித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

'நமசிவாய' எனும் பஞ்சாட்சர மந்திரம் வேதத்தில், க்ருஷ்ண யஜுர் வேதத்தின் மத்தியில் வருகிறது. எனவே வேதமாய் இருக்கும் இறைவனை வாழ்த்துவதாக ஆரம்பிக்கும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். 'பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து' என்று உரைப்பதன் வாயிலாக ஆன்மீகத்தின் இறுதி நிலையில் பணிவும், அடக்கமும் அவற்றுடன் கூடிய சரணாகதியும் ஏற்படுவதையே எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சி.காயத்ரி

ஊர்த்வ தாண்டவம்

சிவனுடைய தாண்டவத்திலே ஊர்த்வ தாண்டவம் என்னும் பகுதி ஒன்று உண்டு. பிரபஞ்சத்தை அமைப்பதிலும் அதை முறையாக நடாத்துதலிலும் சிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து பங்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர். முறையாகப் பிரபஞ்சத்தை நடாத்துதலிலேயே அவர்கள் பேராணந்தம் கொள்கின்றனர். அந்த ஆனந்தத்தின் அறிகுறியாக அவர்கள் இருவரும் தாண்டவமாடுகின்றனர். ஆனந்தம் செயலாக வடிவெடுக்குங்கால் அது தாண்டவமாய் விடுகிறது.

பிரபஞ்சத்தை இயக்குதலில் இருவரும் விதவிதமாகத் தாண்டவமாடினர். தாண்டவத்தின் பெரும்பகுதியில் சிவமும் சக்தியும் ஒருவருக்கொருவர் நிகராயினர். ஆனால் ஊர்த்வ தாண்டவம் என்னும் கடைசி நிகழ்ச்சியில் அம்பிகை சிவபெருமானுக்கு நிகராகவில்லை. இதைச் சாமான்யமாகப் பொருள் படுத்துபவர்கள் பெண் ஒருத்திக்கு ஒற்றைக்காலைத் தலைக்குமேல் உயரத்தூக்கித் தாண்டவம் புரிவது தகாத செயல் எனக் கருதுகின்றனர். ஆனால் இதைப் பற்றிய உண்மை முற்றிலும் தத்துவத்தைப் பற்றிய விளக்கமாகும். ஜீவன் ஒருவன் பலவிதமான ஞான பூமிகளைக் கடந்து உச்சந்தலையிலிருக்கும் சஹஸ்ராரம் என்னும் ஏழாவது ஞானபூமிக்குப் போகும்பொழுது அவனுக்கு ஜீவபோதம் மிச்சமிருப்பதில்லை. கடலில் கலக்கின்ற நதிபோன்று தனது வியக்தியை எல்லாம் அவன் இழந்து விடுகிறான். சுத்தசிவம் ஒன்றே எஞ்சியிருக்கின்றது. சக்தியும் தன் இயல்பை ஆங்கு இழந்து விடுகின்றான். ஊர்த்வ தாண்டவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு இதுவேயாம்.

திருவெரிடமிருந்து துடிக்கைகளுக்கீ...

அறிவுரை

முன்னொரு காலத்தில் அரசன் ஒருவன் அரசாட்சி செய்து வந்தான். அவனுக்கு வேட்டையாடுவதில் விருப்பம் அதிகம். ஒருநாள் தன் அமைச்சர்களுடனும், பணியாளர்களுடனும் வேட்டையாடக் காட்டிற்குச் சென்றான். ஒரு காட்டு யானையையோ அல்லது மனிதனை உண்ணும் புலியையோ நேருக்கு நேர் சந்திக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான்.

காட்டில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்த பொழுது அவர்கள் ஒரு சாதுவைக் கண்டனர். அவர் ஏதோ அடிக்கடி கூறிக் கொண்டிருந்தார். என் அறிவுரையை 1000 மொகராக்கள் பொன் கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றார்.

“ஜெய் ஜகதீச ஹரே ஜய

ஜெய் ஜகதீச ஹரே”

அரசன் ஒரு புதுமை விரும்பி. எதுவாக இருந்தாலும் அதைச் செய்து பார்த்து விடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டவன். எனவே அவன் “நூறு மொகராக்கள் அரசனாகிய எனக்கு ஒரு பொருட்டில்லை. இவருடைய அறிவுரை உண்மையில் மதிப்பு மிக்கதாயின் நான் ஏன் பயனடையக் கூடாது?” என்று எண்ணினான். சாதுவிடம் சென்று பொன் மொகராக்களைக் கொடுத்துவிட்டு மகராஜ்! தாங்கள் இப்பொழுது தங்கள் அறிவுரையை எனக்கு வழங்கியிருளுங்கள் என்றான்.

சாது மொகராக்களை ஏதும் பேசாமல் வாங்கிக்கொண்டார். பிறகு “அரசனே! இந்த அறிவுரையை என்றும் நினைவில் கொள்வாயாக. பயனை நிகழ்த்தும் பார்க்காமல் எந்த காரியத்தையும் செய்ய வேண்டாம். பாய்வதற்கு முன்னால் என்ன கருக்கிறது என்று பார்த்துவிடு” என்ற அறிவுரைதான் இது. (Look before you leap)

அருகிலிருந்த அமைச்சர் இதைக் கேட்டுச் சிரித்தார். ஹா! இந்த அரசன் எவ்வளவு கள்ளமில்லாதவன்! சர்வ சாதாரணமான இந்தக் கருத்திற்கு 1000 மொகராக்களை வழங்கிவிட்டானே! சரியான முட்டாள்தான்! என்று மனத்துள் நினைத்தான்.

அமைச்சனின் உள்ளத்தில் ஓடிய கருத்தினை அரசன் புரிந்து கொண்டான். இருந்தும் அமைச்சனைப் பார்த்து மிகுந்த கவனிப்போடு இந்த மகாத்மாவின் வார்த்தைகளை ஒரு கல்லில் பொறித்து அரண்மனையில் என் கண்ணில் படும் இடத்தில் பதித்து வையுங்கள் என்றான்.

“ஜெய் ஐகதீச ஹரே ஜய

“ஜெய் ஐகதீச ஹரே”

இந்த அரசனுக்கு இப்பொழுது மூளை சற்றுச் சரியில்லை என்று அமைச்சன் நன்றாகத் தீர்மானித்துவிட்டான். அரசனைச் சற்று கேலி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணியபடி அரசனின் கட்டளையை நிறைவேற்றச் சென்றான்.

சிறிது காலம் சென்றது. அரசனுடைய பகைவர்களில் ஒருவன் அரசாங்க வைத்தியரைச் சந்தித்து “நீர் அரசனுக்கு விஷம் கொடுத்துக் கொல்வீரானால் உமக்கு ஐயாயிரம் பொன் மொகராக்கள் தருவேன்” என்றான். அரசாங்க மருத்துவன் ஏழை. அவனுடைய மனைவி பேராசை பிடித்தவள். அவனுக்கு ஐயாயிரம் பொன் மொகராக்கள் மிகப் பெரிய தொகை. எனவே நன்றிகெட்ட இந்த செயலைச் செய்ய ஒப்புக்கொண்டான்.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் அரசன் காய்ச்சலில் படுத்தான். நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்தது என்ற மனநிறைவுடன் மருத்துவன் மருந்தில் விஷத்தைக் கலந்தான். அரசனுக்குக் கொடுக்கப்போகும் தருணத்தில் அவன் கண்களில் கல்வெட்டுபட்டது. ஆராயாமல் எதையும் துணிந்து செய்யாதே என்று மருத்துவன் நினைக்கலானான். “இந்த விஷத்தை உட்கொண்டதும் அரசன் இறந்து விடுவான். அரசாங்க அலுவலர்கள் என்னை துண்டு துண்டாக வெட்டிப் போட்டு விடுவார்கள். நான் செத்தபிறகு இந்த பொன் மொகராக்களினால் என்ன பயன்?”

உடனே கையிலிருந்த குப்பியை வீசி எறிந்தான். உண்மையான மருந்தைக் கலந்து அரசனுக்குக் கொடுத்தான்.

“ஜெய் ஜகதீச ஹரே ஜய

ஜெய் ஜகதீச ஹரே”

அரசன் நல்ல அறிவாளி. மருத்துவனின் நடவடிக்கையை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்தான். “மருத்துவரே! ஏன் பழைய மருந்தை விட்டு வேறு ஒரு மருந்தை தயாரித்துக் கொடுத்தீர்? என்னிடம் உண்மையைக் கூறாவிடில் உமக்கு கொலைத் தண்டனை வழங்குவேன்” என்று அரசன் கூறியபொழுது மருத்துவன் நடுநடுங்கி பகைவனின் கழ்ச்சியைக் கூறினான். அவன் கூறியது உள்ளத்திலிருந்து வந்ததாகையால் அரசன் அவனை மன்னித்தான். பகைவனைத் தேடிப்பிடித்துக் கொன்றனர். பின்னர் அரசன் மந்திரியை வரவழைத்தான்.

அமைச்சரே! அன்றொருநாள் சாதுவின் அறிவுரையைக் கேட்டு கேலியாக நகைத்தீர்கள் அல்லவா? இன்று பாருங்கள் அவர் அறிவுரை பலித்துவிட்டது. நான் இறந்து போயிருப்பேன். மருத்துவர் கொல்லப் பட்டிருப்பார். கலகங்கள் தோன்றியிருக்கும். நாட்டில் குழப்பமே எஞ்சியிருக்கும்.

அமைச்சருக்குப் பதில்பேச முடியவில்லை. வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்து நின்றார்.

“ஜெய் ஜகதீச ஹரே ஜய

“ஜெய் ஜகதீச ஹரே”

பெரியோர்களே!

சான்றோருடைய அறிவுரைகள் அற்பமானதாகத் தோன்றலாம். அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கும் பொழுதுதான் அவற்றின் மகிமை தெரியவரும். அரசனுக்கு சாதுக்களிடம் நல்ல மரியாதையும், நம்பிக்கையும் இருந்தன. அமைச்சரிடமோ வேத விற்பன்னர்களின் சொற்களில்

மறைந்திருக்கும் சாரத்தை அறிந்துகொள்ளக்கூடிய நேரிய அறிவு இல்லை. குறுகிய கற்றறிவு மட்டுமே இருந்தது. ஞானிகளின் அறிவுரைகள் பழங்களைப் போலன்றி வளர்ந்து பெரிதாகி மிகுந்த பயனைத்தரும் விதைபோல இருப்பன. ஒவ்வொருவரும் மனமாகிய நிலத்தைப் பண்படுத்தி, உபதேசம் என்னும் விதையை விதைத்து சாத்திரங்கள் என்னும் நீர் வார்த்து, ஆன்மீகப் பயிரை வளர்க்க வேண்டும். பின்னரே அது மரமாகி பழங்களை நல்கும். பழங்கள் பழுத்து முதிர்ந்த பொழுது அவை உண்பதற்குத் தயாராக இருக்கும்.

- துதித்தல், சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு முறையாகச் செய்யப்படுமானால், எம்மை அதி உச்சத்துக்கு உயர்த்தும்.
- பூரண சரணாகதி வளம் மிக்க தூய அன்புகொண்ட சுதந்திரமான இதயத்தையே இறைவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.
- எல்லையற்றதாகிய பரம்பொருள் பரிதியற்ற ஆனால் மையம் எங்கும் உள்ள ஒரு வட்டம் ஆகும்.

குருதேவர் சுவாமி சிவ்யானந்தர்

விவேஷ தினங்கள்

வய்ரவரி மாதம்

- 7 - கார்த்திகை விரதம்
- 13 - நடேசரபிஷேகம்
- 15 - மாசி மகம்
- 27 - மகா சிவராத்திரி

மார்ச் மாதம்

- 7 - கார்த்திகை விரதம்
- 16 - பூரணை விரதம்
- 17 - பங்குனி உத்தரம்
- 30 - அமாவாசை விரதம்

செய்திகள்

நம்மால் முடிபும் "பாலவிஹார்" முகாம்

யாழ் மாவட்ட பாடசாலைகளில் கல்வி பயிலும் ஆண்டு 6 இல் இருந்து ஆண்டு 10 வரையான 'பாலவிஹார்' குழந்தைகளுக்கான ஆன்மீக வதிவிட முகாம் டிசம்பர் மாதம் 13ஆம் திகதியில் இருந்து 17ஆம் திகதிவரை காரைநகர் வியாவில் ஐயனார் சைவ வித்தியாசாலையில் நடைபெற்றது. இம் முகாமில் 70க்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் பங்குபற்றி பயன் அடைந்துள்ளனர்.

யாழ் சின்மயா மிஷன் வதிவிட ஆச்சாரியார் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்யாவின் வழிநடத்தலில் யுவகேந்திரா இளைஞர், யுவதிகள் முன்னின்று நடாத்திய இம் முகாமிற்கு காரைநகர் வியாவில் ஐயனார் ஆலய நிர்வாகம் மற்றும் காரைநகர் வர்த்தகப் பெருமக்கள் ஏனைய மக்கள் அனைவரும் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கினர்.

முகாமில் தினமும் காலையில் 6 மணி முதல் 7 மணிவரை, கொழும்பு வெள்ளவத்தை ஆரண்யக நிறுவன கிரியாபாபாஜி யோகக்கலை ஆசிரியர் ஆறுமுகம் ஐயா அவர்களும் குழுவினரும், குழந்தைகளுக்கு யோகக் கலையை பயிற்றுவித்தனர். தினமும் காலையும் மாலையும் ஆச்சாரியார் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்யா அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு சத்சங்கம் நடாத்தி அவர்களுக்கு ஆன்மீக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதுடன் உலகில் நல் மாணாக்கர்களாக, நற் பிரஜைகளாக வாழ்வதற்கான அறிவுரைகளையும் வழங்கினார்.

மேலும் குழந்தைகள் விளையாட்டுக்கள், கலாசார நிகழ்வுகள், வளவாளர்களின் அறிவுரைகள் ஆகியவற்றுடன் காரைநகர் சிவன் ஆலய (ஈழத்துச் சிதம்பரம்) இரதோற்சவத்திலும் பங்குபற்றி மகிழ்ந்தனர்.

மூத்தோருக்கான “ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம்” வதிவிட முகாம்

யாழ் மாவட்ட சின்மயா மிஷன் வதிவிட ஆச்சாரியார் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்யா அவர்களால் நடாத்தப் பெறும் வேதாந்த வகுப்புக்களில் பங்குபற்றும் மூத்தோர்களுக்கான, “ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம்” மூன்று நாட்கள் வதிவிடமுகாம், டிசம்பர் 27ஆம் திகதி முதல் டிசம்பர் 29 வரை ரம்பொட ஸ்ரீ பக்த ஹனுமான் ஆலயச் சூழலில் நடைபெற்றது.

இவ் ஆலயம் குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயானந்தா அவர்கள் இலங்கைக்கு வருகை தந்த போது, சின்மயா மிஷனின் குருகுலமாகிய சாந்த் பனி நிலையம் கட்டடம் அமைப்பதற்கென அவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பூமியில் சின்மயா மிஷனால் அமைக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

20பேர் பங்கு பற்றிய இம் முகாமில் ‘ஈசாவாஸ்ய உபநிடதம்’ என்னும் வேதாந்த நூல், ஆச்சாரியார் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்ய அவர்களால் உபதேசம் செய்யப்பட்டது. பங்குபற்றியவர்கள் அனைவரும் “ஈஸாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்” எனும் உபதேசத்தில் திளைத்ததுடன் ரம்பொட ஆலய சூழலின் ரம்மியத்திலும் அதனை உணர்ந்து ஆனந்தித்தனர்.

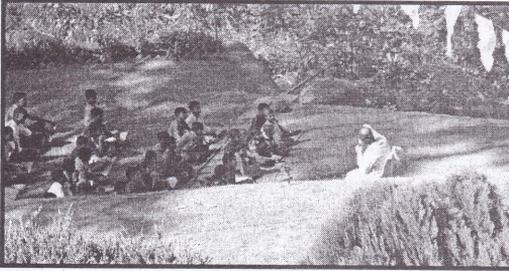
வொங்கல் தின சின்மய சங்கமம்

ஜனவரி 14ஆம் திகதி தைப்பொங்கல் தினத்தன்று, மாலை 3 மணி முதல் 6 மணிவரை சின்மயா மிஷன் யாழ் ஆச்சிரமத்தில் சின்மய சங்கமம் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. நிகழ்வில் சின்மயா மிஷன் வகுப்புக்களில் கலந்துகொள்ளும் பாலவிஹாரர், யுவகேந்திரா, தேவியர் வட்டம், வாசகர் வட்டம் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரும் கலந்து கொண்டனர். நிகழ்வில் பொங்கல் பூஜைகளுடன் அனைத்து உறுப்பினர்களும் பங்கேற்கும் வகையிலான கலாசார நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன. இந்நிகழ்வில் 100 பக்தர்கள் வரை கலந்து ஆசிபெற்று மகிழ்ந்தனர்.

CORD குழந்தைகளுக்கான ஒருநாள் முகாம்

சின்மயாமிஷன் கிராமிய அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் கீழ் உதவி பெறும் குழந்தைகளுக்கான 'ஆன்மீகச் சுற்றுலா' டிசம்பர் 29 முதல் 31ஆம் திகதிவரை, சின்மய கிராமிய அபிவிருத்தி நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இதன்போது ரம்பொட ஸ்ரீ பக்த ஹனுமான் ஆலய சூழலில் டிசம்பர் 30ஆம் திகதி ஒருநாள் முகாம் நடைபெற்றது. அன்று காலை 8 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரை பஜனை, சத்சங்கம், விளையாட்டுக்கள், முகாம் தீ எனப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் ஆச்சாரியார் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்யா அவர்களால், ஆச்சாரியாரின் வழிநடத்தலில் யுவகேந்திர இளைஞர் யுவதிகளாலும் நடாத்தப்பட்டன. 70க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளும் பெற்றோரும் இதில் பங்குகொண்டு ஆன்மீக போதனைகள், ஆஞ்சநேயர் ஆலய பூஜை வழிபாடுகள், நம்பொடவின் ரம்மியமான சூழல் என்பவற்றில் திளைந்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

குழந்தைகளுக்கான
ஆச்சாரியாரின் சத்சங்கம்

முகாம் தீ
நிகழ்வின் போது

சின்மய ஞானவேல்

அங்குரார்ப்பணம்

சின்மயா மிஷன் யாழ்ப்பாணக்கிளை ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதில் பிரம்மச்சாரி ஜாக்ரத சைதன்யா அவர்கள் வதிவிட ஆச்சாரியராகப் பணியாற்றி மூன்று ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்றுள்ள இத்தருணத்தில், ஆச்சிரம வளாகத்தில், பூஜ்ய குருதேவர் ஸ்வாமி சின்மயானந்தர் மற்றும் சின்மயா மிஷனின் இன்றைய உலகளாவிய தலைவர் பூஜ்ய குருஜி ஸ்வாமி தேஜோமயானந்தர் ஆகியோரின் புரண ஆசியுடன் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட மண்டபம் உட்பட இந்நிலையத்திற்கு **சின்மய ஞானவேல்** என நாமம் சூட்டி பூஜ்ய குருஜி அவர்கள் ஆசீர்வதித்துள்ளார்கள். இம் மண்டபம், பெப்ரவரி 6 ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை மாலை 5.15 மணியளவில் இந்தியாவில் சேலம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சின்மயா மிஷன் ஆச்சிரமத்தில் இருந்து வருகை தரவுள்ள ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மானந்தா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட உள்ளது.

அத்துடன் சின்மயாமிஷன் வடமாகாணக் கிளையின் காலாண்டு ஆன்மிக இதழான "சின்மய நாதம்" மூன்றாவது இதழ் வெளியீடும் இடம்பெறவுள்ளது.

மேலும் இதே தினத்தில் இருந்து தொடர்ந்து (4) நான்கு நாட்கள் பெப்ரவரி 6, 7, 8, 9 ஆகிய தினங்களில் மாலை 5.30 மணி முதல் 6.00 மணி வரை **சின்மய ஸ்வராஞ்சலி** அணியினரின் பஜனையும் அதனைத் தொடர்ந்து மாலை 6 மணிமுதல் 7.30மணிவரை பகவத் கீதையின் 12ஆம் அத்தியாயமான "பக்தி யோகம்" என்பதன் சாரம் குறித்து "**உன்பின் ஆற்றல்**" எனும் தலைப்பில் ஞான யக்ஞம் (ஆன்மிக அருளுரை) புதிதாகத் திறக்கப்படவுள்ள மண்டபத்தில் ஸ்வாமி கிருஷ்ணாத்மானந்தா அவர்களால் நிகழ்த்தப்படவுள்ளது.

குறைவாகப் பேசுங்கள், கூடுதலாகச் சிந்தியுங்கள், சாதாரணமாய்ச் செயற்படுங்கள்.

குருதேவர் சுவாமி சின்மயானந்தர்

ஐயம் தெளிதல்

ஆர்வலரின் வினாவும், ஆச்சாரியாரின் விடையும்.

தினா:- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர், நாயன்மார்கள் ஆகியோர் இறைவனைக் கண்டு ஆனந்தித்துப் பரவசமடைந்தது போல் மானிடர்களாகிய நாமும் இறைவனை எமது ஊனக் கண்ணால் கண்டு ஆனந்திக்க முடியுமா? அப்படி முடியாவிட்டால் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

விடை:-

மானிடர்களாகிய நாமும் இறைவனை எமது ஞானக் கண்ணால் கண்டு ஆனந்திக்க முடியும், ஊனக்கண்ணால் முடியாது. ஊனக் கண் ஞானக்கண்ணாக மாற மனத்துய்மை, மன ஒருமைப்பாடு அவசியம், அதற்கு ஆன்மீக சாதனைகளை (பயிற்சிகளை) பயன்படுத்தலாம்.

அன்பான வாசகர்களுக்கு:-

தங்கள் ஆன்மிகம் சார்பான ஐயங்களை வினாக்களாக எழுதி அனுப்பிவைங்கள். அவற்றிற்கான விடைகள், தொடர்ந்து வரும் இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்படும். விடைகள் யாவும் சின்மயா மிஷன் ஆச்சார்யர்களினால் வழங்கப்படும். இவற்றில் மேலதிக தெளிவுபெற விரும்பினால், இல, 9 செட்டித்தெரு ஒழுங்கை, நல்லூர் எனும் முகவரியில் அமைந்துள்ள சின்மயா மிஷன் ஆச்சிரமத்திற்கு வருகை தந்து ஆச்சார்யர்களைச் சந்தித்து தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

வினாக்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

ஐயம் தெளிதல், சின்மயநாதம், சின்மயா மிஷன்,

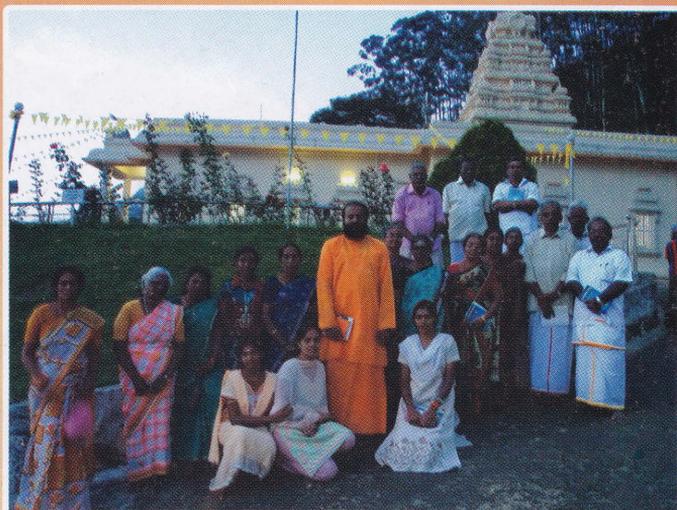
கூல 9, செட்டித்தெரு ஒழுங்கை, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

மின் அஞ்சல் முகவரி

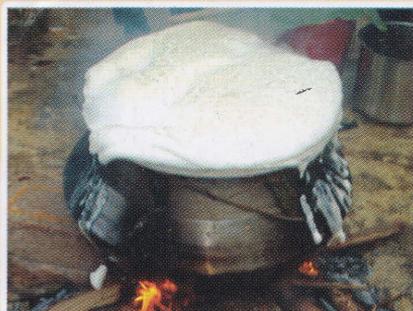
info@chinmayamissionjaffna.org

வினாக்களை மார்ச் 15ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும். அத்துடன் உங்கள் பெயர், விலாசம் ஆகிய விபரங்களைத் தெளிவாகத் தரவும்.

ஈஸா வாஸ்ய உபநிடத வதிவிட முகாமில்

தைப்பொங்கல் நிகழ்வுகள்

சின்மயா மிஷன் அன்று

சின்மயா மிஷன் இன்று